ISSN 1725-2415

Επίσημη Εφημερίδα C 232
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

54ο έτος

6 Αυγούστου 2011

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα Σελίδα

IV *Πληροφορίες*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2011/C 232/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 226 της 30.7.2011 1

Γενικό Δικαστήριο

2011/C 232/02 Τμήμα αναιρέσεων 2

2011/C 232/03 Κριτήρια της αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα 2

2011/C 232/04 Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο στο πλαίσιο των ασφαλιστικών μέτρων 3

EL

Τιμή: 3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

V *Γνωστοποιήσεις*

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2011/C 232/05 Υπόθεση C-484/07: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 [αίτηση του Rechtbank 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fatma Pehlivan κατά Staatssecretaris van Justitie (Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Οικογενειακή επανένωση — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Τέκνο Τούρκου εργαζομένου που συγκατοίκησε μαζί του για περισσότερα από τρία έτη, αλλά σύναψε γάμο πριν την παρέλευση της τριετίας που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη — Εθνικό δίκαιο που προβλέπει ότι για τον λόγο αυτό παύει να ισχύει η άδεια διαμονής του ενδιαφερομένου) 4

2011/C 232/06 Υπόθεση C-196/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Ιουνίου 2011 (αίτηση του Οργάνου Εκδίκασης Προσφυγών των Ευρωπαϊκών σχολείων για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Paul Miles κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκών σχολείων (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Ορισμός του «δικαστηρίου κράτους μέλους» κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ — Όργανο Εκδίκασης Προσφυγών των ευρωπαϊκών σχολείων — Σύστημα αμοιβών των αποσπασμένων στα ευρωπαϊκά σχολεία εκπαιδευτικών — Μη αναπροσαρμογή των αμοιβών κατόπιν της υποτιμήσεως της λίρας στερλίνας — Συμβατότητα με τα άρθρα 18 ΣΛΕΕ και 45 ΣΛΕΕ) 4

2011/C 232/07 Υπόθεση C-346/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2011 [αίτηση του Gerechtshof 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staat der Nederlanden κατά Denkavit Nederland BV κ.λπ. (Γεωργία — Υγειονομική πολιτική — Οδηγία 90/425/ΕΟΚ — Προσωρινή εθνική ρύθμιση σκοπούσα στην αντιμετώπιση της εξαπλώσεως της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας μέσω της απαγορεύσεως της παραγωγής και της εμπορίας μεταποιημένων ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή των ζώων εκτροφής — Εφαρμογή της ρυθμίσεως αυτής πριν από την έναρξη ισχύος της αποφάσεως 2000/766/ΕΚ που προβλέπει σχετική απαγόρευση — Εφαρμογή της ρυθμίσεως αυτής σε δύο προϊόντα για τα οποία χωρεί εξαίρεση από την προβλεπόμενη στην εν λόγω απόφαση απαγόρευση — Συμβατότητα με την οδηγία 90/425/ΕΟΚ και τις αποφάσεις 94/381/ΕΚ και 2000/766/ΕΚ) 5

2011/C 232/08 Υπόθεση C-360/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Ιουνίου 2011 [αίτηση του Amtsgericht Bonn (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pfleiderer AG κατά Bundeskartellamt (Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Έγγραφα και πληροφοριακά στοιχεία που παρασχέθηκαν στο πλαίσιο εθνικού προγράμματος επιείκειας — Ενδεχόμενες αρνητικές συνέπειες στην αποτελεσματικότητα και στη λειτουργικότητα της συνεργασίας μεταξύ των αρχών που απαρτίζουν το ευρωπαϊκό δίκτυο ανταγωνισμού εκ της προσβάσεως τρίτων σε τέτοια έγγραφα) 5

2011/C 232/09 Υπόθεση C-399/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2011 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marie Landtová κατά Česká správa socialního zabezpečení (Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Κοινωνική ασφάλιση — Σύμβαση κοινωνικής ασφαλίσεως συναφθείσα μεταξύ δύο κρατών μελών πριν από την ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Κράτος μέλος αρμόδιο για την εκτίμηση των περιόδων ασφαλίσεως — Σύνταξη γήρατος — Συμπληρωματική παροχή χορηγούμενη μόνον στους υπηκόους και κατοίκους κράτους μέλους) 6

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 232/10	Υπόθεση C-462/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stichting de Thuiskopie κατά Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee και Hananja van der Lee (Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Δικαίωμα αναπαραγωγής — Εξαιρέσεις και περιορισμοί — Εξαίρεση της αντιγραφής για ιδιωτική χρήση — Άρθρο 5, παράγραφοι 2, στοιχείο β', και 5 — Δίκαιη αποζημίωση — Οφειλέτης του τέλους που προορίζεται για τη χρηματοδότηση της αποζημιώσεως αυτής — Πώληση εξ αποστάσεως μεταξύ δύο προσώπων που κατοικούν σε διαφορετικά κράτη μέλη)	7
2011/C 232/11	Υπόθεση C-536/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 [αίτηση του Upravno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marija Omejc κατά Republika Slovenija [Κοινή γεωργική πολιτική — Κοινοτικά καθεστώτα ενισχύσεως — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου — Κανονισμός (ΕΚ) 796/2004 — Παρεμπόδιση διενέργειας επιτόπιου ελέγχου — Έννοια — Κύριος γεωργικής εκμεταλλεύσεως που δεν διαμένει σε αυτήν — Αντιπρόσωπος του κυρίου της εκμεταλλεύσεως — Έννοια]	7
2011/C 232/12	Υπόθεση C-10/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Δυνατότητα απαλλαγής από φόρο των χορηγιών προς νομικά πρόσωπα που ασκούν διδακτική ή ερευνητική δραστηριότητα — Περιορισμός της απαλλαγής από φόρο στα νομικά πρόσωπα με έδρα στην ημεδαπή)	8
2011/C 232/13	Υπόθεση C-152/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Unomedical A/S κατά Skatteministeriet [Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Πλαστικοί συλλεκτικοί ασκοί οι οποίοι προορίζονται αποκλειστικώς για μηχανές αιμοδιάλυσης (τεχνητούς νεφρούς) — Πλαστικοί ουροσυλλέκτες οι οποίοι προορίζονται αποκλειστικώς για καθετήρες — Κλάσεις 9018 και 3926 — Έννοια των όρων «μέρη» και «εξαρτήματα» — Άλλα τεχνουργήματα από πλαστικές ύλες]	8
2011/C 232/14	Υπόθεση C-212/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Logstor ROR Polska sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach (Φορολογία — Φόρος εισφοράς — Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Έμμεσοι φόροι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων — Φορολόγηση δανείου το οποίο συνάπτει κεφαλαιουχική εταιρία με πιστωτή ο οποίος έχει δικαίωμα επί ποσοστού των κερδών της εταιρίας αυτής — Δικαίωμα κράτους μέλους να επιβάλει εκ νέου φόρο ο οποίος είχε καταργηθεί κατά την ημερομηνία προσχωρήσεως αυτού του κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση)	9
2011/C 232/15	Υπόθεση C-317/10 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 — Union Investment Privatfonds GmbH κατά UniCredito Italiano SpA, Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Λεκτικά σήματα UNIWEB και UniCredit Wealth Management — Ανακοπή του δικαιούχου των εθνικών λεκτικών σημάτων UNIFONDS και UNIRAK καθώς και του εθνικού εικονιστικού σήματος UNIZINS — Εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Σειρά ή οικογένεια σημάτων]	9
2011/C 232/16	Υπόθεση C-32/10: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Μαΐου 2011 [αίτηση του Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tony Georgiev Semerdzhiev κατά ET Del-Pi-Krasimira Mancheva (Άρθρο 92, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 90/314/ΕΟΚ — Οργανωμένα ταξίδια και οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις — Περιστατικά που είναι προγενέστερα της προσχώρησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου για την απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα)	10

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 232/17	Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-267/10 και C-268/10: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Μαΐου 2011 [αιτήσεις του Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10) κατά État belge — SPF Finances (Άρθρο 6, παράγραφος 1, ΣΕΕ — Άρθρο 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προώθηση και πώληση επεξεργασμένων καπνών για κάπνισμα — Εθνικές διατάξεις που επιτρέπουν την είσπραξη φόρων καταναλώσεως επί των προϊόντων καπνού — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	10
2011/C 232/18	Υπόθεση C-460/10 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 2011 — Luigi Marcuccio κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναιρέσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη — Εκπροσώπηση του αναιρεσείοντος — Δικηγόρος χωρίς εντολή — Επίδοση αιτήσεως αναιρέσεως — Αίτημα περί καταβολής αποζημιώσεως — Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Απόρριψη — Προσφυγή ακυρώσεως — Προβαλλόμενη πρόκληση ζημίας — Αγωγή αποζημιώσεως — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	11
2011/C 232/19	Υπόθεση C-613/10: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2011 [αίτηση του Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Danilo Debiasi κατά Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Απαράδεκτο)	11
2011/C 232/20	Υπόθεση C-180/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 18 Απριλίου 2011 — Bericap κατά Plastinnova 2000 kft.	11
2011/C 232/21	Υπόθεση C-204/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Απριλίου 2011 η Fédération Internationale de Football Association (FIFA) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 17 Φεβρουαρίου 2011 στην υπόθεση T-385/07, Fédération Internationale de Football Association (FIFA) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	12
2011/C 232/22	Υπόθεση C-205/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Απριλίου 2011 η Fédération Internationale de Football Association (FIFA) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 17 Φεβρουαρίου 2011, στην υπόθεση T-68/08, Fédération Internationale de Football Association (FIFA) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	13
2011/C 232/23	Υπόθεση C-218/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Ítélőtábla (Ουγγαρία) στις 11 Μαΐου 2011 — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukövízig) και Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe κατά Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság	14
2011/C 232/24	Υπόθεση C-219/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 11 Μαΐου 2011 — BrainProducts GmbH κατά BioSemi V.O.F. κ.λπ.	15
2011/C 232/25	Υπόθεση C-221/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) στις 11 Μαΐου 2011 — Leyla Ecem Demirkan κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανία	15
2011/C 232/26	Υπόθεση C-234/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad–Varna (Βουλγαρία) στις 16 Μαΐου 2011 — TETS Haskovo AD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto», grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia po prihodite	15

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 232/27	Υπόθεση C-241/11: Προσφυγή της 19ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	16
2011/C 232/28	Υπόθεση C-249/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 19 Μαΐου 2011 — Hristo Byankov κατά Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti	17
2011/C 232/29	Υπόθεση C-254/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ουγγαρία) στις 25 Μαΐου 2011 — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége κατά Oskar Shomodi	17
2011/C 232/30	Υπόθεση C-262/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 26 Μαΐου 2011 — «Kremikovtsi» AD κατά Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma	18
2011/C 232/31	Υπόθεση C-269/11: Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	19
2011/C 232/32	Υπόθεση C-271/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 31 Μαΐου 2011 — Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (ΤΕΕ) κ.λπ. κατά Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνίας και Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών	19
2011/C 232/33	Υπόθεση C-293/11: Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	21
2011/C 232/34	Υπόθεση C-295/11: Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2011 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	21
2011/C 232/35	Υπόθεση C-298/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) στις 14 Ιουνίου 2011 — Dobrudzhanska petrolna kompania AD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto» — grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata Agentsia po Prihodite	22
2011/C 232/36	Υπόθεση C-547/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 20ής Μαΐου 2011 [αίτηση του Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία), για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pensionsversicherungsanstalt κατά Andrea Schwab	23
2011/C 232/37	Υπόθεση C-341/10: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	23
2011/C 232/38	Υπόθεση C-437/10: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 20ής Μαΐου 2011 [αίτηση του Tribunal Judicial de Vieira do Minho (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Manuel Afonso Esteves κατά Axa — Seguros de Portugal SA	23
2011/C 232/39	Ενωθείσες υποθέσεις C-622/10 και C-623/10: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2011 — αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) — Rémi Paquot (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10) κατά État belge — SFP Finances	23

EL

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα (συνέχεια) Σελίδα

2011/C 232/40 Υπόθεση C-110/11: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2011 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister van Financiën κατά G. in 't Veld 23

Γενικό Δικαστήριο

2011/C 232/41 Υπόθεση T-471/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — Oetker Nahrungsmittel κατά ΓΕΕΑ — Bonfait (Buonfatti) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος Buonfatti — Προγενέστερο λεκτικό σήμα Bonfait καταχωρισμένο στην Benelux — Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 24

2011/C 232/42 Υπόθεση T-475/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICO CENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 24

2011/C 232/43 Υπόθεση T-476/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICOCENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 25

2011/C 232/44 Υπόθεση T-477/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICO CENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 25

2011/C 232/45 Υπόθεση T-478/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICO CENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 26

2011/C 232/46 Υπόθεση T-479/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICO CENTER Garden) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICO CENTER Garden — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE Brico-Centro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 26

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 232/47	Υπόθεση T-480/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICOCENTER) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICOCENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	27
2011/C 232/48	Υπόθεση T-481/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (maxi BRICO CENTER) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος maxi BRICOCENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	27
2011/C 232/49	Υπόθεση T-482/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICO CENTER Città) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICOCENTER Città — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	28
2011/C 232/50	Υπόθεση T-483/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (Affiliato BRICO CENTER) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος Affiliato BRICOCENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	28
2011/C 232/51	Υπόθεση T-487/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ReValue Immobilienberatung κατά ΓΕΕΑ (ReValue) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος ReValue — Μερικώς απαράδεκτο της καταχωρίσεως — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]	29
2011/C 232/52	Υπόθεση T-207/07 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιουνίου 2011 — Euralumina κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κρίνεται ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή της — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Δεν υπάρχει επείγον)	29
2011/C 232/53	Υπόθεση T-259/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2011 — Ax κατά Συμβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως — Χρηματοδοτική ενίσχυση της Ένωσης σε κράτος μέλος που αντιμετωπίζει σοβαρή οικονομική ή δημοσιονομική διαταραχή — Κανονισμός που θεσπίζει τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία χορηγήσεως της χρηματοδοτικής ενισχύσεως της Ένωσης — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πράξη μη αφορώσα άμεσα τον προσφεύγοντα Απαράδεκτο)	29
2011/C 232/54	Υπόθεση T-199/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Μαρτίου 2011 ο Guido Strack κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Ιανουαρίου 2011 στην υπόθεση F-132/07, Strack κατά Επιτροπής	30

EL

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 232/55	Υπόθεση T-251/11: Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2011 — Αυστρία κατά Επιτροπής	30
2011/C 232/56	Υπόθεση T-268/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Μαΐου 2011 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση F-268/11, Strack κατά Επιτροπής	31
2011/C 232/57	Υπόθεση T-274/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Μαΐου 2011 ο VE (*) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση F-28/10, VE (*) κατά Επιτροπής	32
2011/C 232/58	Υπόθεση T-275/11: Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2011 — TF1 κατά Επιτροπής	32
2011/C 232/59	Υπόθεση T-276/11: Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2011 — Carlotti κατά Κοινοβουλίου	33
2011/C 232/60	Υπόθεση T-279/11: Προσφυγή-αγωγή της 30ής Μαΐου 2011 — T&L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής	33
2011/C 232/61	Υπόθεση T-284/11: Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2011 — Metropolis Immobiliarias y Restauraciones κατά ΓΕΕΑ — MIP Metro (METROINVEST)	35
2011/C 232/62	Υπόθεση T-286/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουνίου 2011 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 16 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση F-21/10, Marcuccio κατά Επιτροπής	35
2011/C 232/63	Υπόθεση T-291/11: Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2011 — Portovesme κατά Επιτροπής	36
2011/C 232/64	Υπόθεση T-299/11: Προσφυγή-αγωγή της 6ης Ιουνίου 2011 — European Dynamics Luxembourg κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ	37
2011/C 232/65	Υπόθεση T-305/11: Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2011 — Italmobiliare SpA κατά Επιτροπής	38
	Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης	
2011/C 232/66	Υπόθεση F-50/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 12ης Μαΐου 2011 — Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Κανόνας αντιστοιχίας μεταξύ αιτήσεως, διοικητικής ενστάσεως και αγωγής αποζημιώσεως — Αντιφατικός χαρακτήρας της διαδικασίας — Προσκόμιση ενώπιον δικαστηρίου απορρήτου εγγράφου, διαβαθμισθέντος ως «Περιορισμένης χρήσης ΕΕ» — Εξωσυμβατική ευθύνη των οργάνων — Υποκειμενική ευθύνη — Αιτιώδης συνάφεια — Πολλοί γενεσιουργοί λόγοι ζημίας — Πράξη τρίτου — Αντικειμενική ευθύνη — Καθήκον αρωγής — Υποχρέωση του οργάνου να διασφαλίζει την προστασία του προσωπικού του — Δολοφονία υπαλλήλου και της συζύγου του εκ μέρους τρίτου — Απώλεια προοπτικής επιβιώσεως)	39

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 232/67	Υπόθεση F-84/09: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 7ης Ιουνίου 2011 — Larue και Seigneur κατά ΕΚΤ (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Αποδοχές — Γενική αναπροσαρμογή των μισθών — Μη τήρηση της μεθόδου υπολογισμού)	39
2011/C 232/68	Υπόθεση F-22/10: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 25ης Μαΐου 2011 — Bombín Bombín κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άδεια για προσωπικούς λόγους — Ετήσια άδεια — Μεταφορά αδείας — Υπάλληλος που έπαυσε να ασκεί τα καθήκοντά του — Χρηματικό αντιστάθμισμα)	39
2011/C 232/69	Υπόθεση F-49/10: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2011 — De Nicola κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων — Ασφάλιση υγείας — Άρνηση κάλυψης ιατρικών εξόδων — Αίτηση διορισμού ανεξάρτητου ιατρού — Εύλογη προθεσμία)	40
2011/C 232/70	Υπόθεση F-55/10: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2011 — AS κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Κενή θέση — Απόρριψη υποψηφιότητας — Έννομο συμφέρον — Υπάλληλος με αναπηρία — Αδιαίρετο της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας και της αποφάσεως περί διορισμού — Δεν υφίσταται — Διάκριση μεταξύ υπαλλήλων που ανήκουν στην ίδια ομάδα καθηκόντων και κατόχων του ιδίου βαθμού με διαφορετική σταδιοδρομία — Αντιστοιχία μεταξύ βαθμού και θέσεως)	40
2011/C 232/71	Υπόθεση F-64/10: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 7ης Ιουνίου 2011 — Μαντζουράτος κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2009 — Απόφαση περί μη προαγωγής — Παραδεκτό ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	40
2011/C 232/72	Υπόθεση F-66/10: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2011 — AQ κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Έκθεση αξιολογήσεως — Περίοδος αξιολογήσεως 2009 — Βαθμός του αξιολογητή ο οποίος είναι κατώτερος από τον βαθμό του κατόχου της θέσεως — Αξιολόγηση της αποδόσεως ως προς μέρος του διαστήματος αναφοράς — Παράλειψη καθορισμού στόχων για τον κάτοχο της θέσεως)	41
2011/C 232/73	Υπόθεση F-128/10: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2011 — Mora Carrasco κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μετάταξη σε άλλο θεσμικό όργανο κατά τη διάρκεια της περιόδου προαγωγών κατά την οποία ο υπάλληλος θα είχε προαχθεί στο όργανο από το οποίο προέρχεται — Αρμόδιο θεσμικό όργανο για να αποφασίζει σχετικά με την προαγωγή του μετατασσόμενου υπαλλήλου)	41
2011/C 232/74	Υπόθεση F-74/07 RENV: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 25ης Μαΐου 2011 — Meierhofer κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Αποτυχία υποψηφίου στην προφορική δοκιμασία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Κανόνες οι οποίοι διέπουν τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής)	41
2011/C 232/75	Υπόθεση F-33/10: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2011 — Lebedef κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση για το έτος 2005 — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας — ΓΕΔ του άρθρου 43 του Οργανισμού — Έκθεση καταρτισθείσα κατόπιν της εκδόσεως αποφάσεως στην υπόθεση F-36/07 — Προδήλως απαράδεκτο)	42

EL

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2011/C 232/76	Υπόθεση F-88/10: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 30ής Ιουνίου 2011 — Van Asbroeck κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Απόφαση κατατάξεως σε ενδιάμεσο βαθμό — Αίτηση επανεξετάσεως — Νέο ουσιώδες πραγματικό περιστατικό — Δεν υφίσταται — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)	42
2011/C 232/77	Υπόθεση F-125/10: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2011 — Schuerewegen κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μέτρο απομακρύνσεως από τον χώρο εργασίας — Αφαίρεση της υπηρεσιακής ταυτότητας — Αφαίρεση των δικαιωμάτων προσβάσεως στο δίκτυο υπολογιστών — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Ηλεκτρονική υποβολή — Πραγματική γνώση από τη διοίκηση — Εκπρόθεσμο — Προσφυγή-αγωγή προδήλως απαράδεκτη)	42
2011/C 232/78	Υπόθεση F-90/10: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 20ής Μαΐου 2011 Florentiny κατά Κοινοβουλίου	43
2011/C 232/79	Υπόθεση F-93/10: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 25ης Μαΐου 2011 AL κατά Κοινοβουλίου	43
2011/C 232/80	Υπόθεση F-120/10: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Απριλίου 2011 AR κατά Επιτροπής	43

EL

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2011/C 232/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

ΕΕ C 226 της 30.7.2011

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

ΕΕ C 219 της 23.7.2011

ΕΕ C 211 της 16.7.2011

ΕΕ C 204 της 9.7.2011

ΕΕ C 194 της 2.7.2011

ΕΕ C 186 της 25.6.2011

ΕΕ C 179 της 18.6.2011

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Τμήμα αναιρέσεων

(2011/C 232/02)

Στις 6 Ιουλίου 2011 το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε ότι το τμήμα αναιρέσεων θα αποτελείται, για την περίοδο από 1ης Σεπτεμβρίου 2011 μέχρι 31 Αυγούστου 2013, από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου και, εκ περιτροπής, από δύο προέδρους τμήματος.

Οι δικαστές που θα μετέχουν στη σύνθεση του πενταμελούς τμήματος με τον πρόεδρο του τμήματος αναιρέσεων θα είναι οι τρεις δικαστές του αρχικώς επιληφθέντος δικαστικού σχηματισμού και, εκ περιτροπής, δύο πρόεδροι τμήματος.

Κριτήρια της αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα

(2011/C 232/03)

Στις 6 Ιουλίου 2011 το Γενικό Δικαστήριο καθόρισε ως ακολούθως τα κριτήρια για την ανάθεση των υποθέσεων στα τμήματα για την περίοδο από 1ης Σεπτεμβρίου 2011 μέχρι 31 Αυγούστου 2013, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Κανονισμού Διαδικασίας:

1) Οι αιτήσεις αναιρέσεως κατά των αποφάσεων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης ανατίθενται, ήδη από την κατάθεση του σχετικού δικογράφου, με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εφαρμογής των άρθρων 14 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, στο τμήμα αναιρέσεων.

2) Οι λοιπές υποθέσεις πέραν αυτών της παραγράφου 1 ανατίθενται, ήδη από την κατάθεση του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου και με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εφαρμογής των άρθρων 14 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, στα τριμελή τμήματα.

   Οι υποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στην παρούσα παράγραφο κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων με βάση τρεις διαφορετικές σειρές σε συνάρτηση με τη σειρά πρωτοκολλήσεώς τους στη Γραμματεία:

   — για τις υποθέσεις που αφορούν την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού οι οποίοι ισχύουν για τις επιχειρήσεις, των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και των κανόνων περί μέτρων εμπορικής άμυνας·

   — για τις υποθέσεις που αφορούν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας·

   — για όλες τις άλλες υποθέσεις.

   Στο πλαίσιο καθεμιάς από τις σειρές αυτές, το τριμελές τμήμα που απαρτίζεται από τέσσερις δικαστές θα λαμβάνεται υπόψη δύο φορές κάθε τρίτη φορά που έρχεται η σειρά του.

   Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να παρεκκλίνει από τις ως άνω σειρές προκειμένου να λάβει υπόψη τη συνάφεια ορισμένων υποθέσεων ή για να εξασφαλίσει την ισόρροπη κατανομή του όγκου εργασίας.

Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο στο πλαίσιο των ασφαλιστικών μέτρων

(2011/C 232/04)

Στις 6 Ιουλίου 2011 το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να ορίσει, σύμφωνα με το άρθρο 106 του Κανονισμού Διαδικασίας, τον δικαστή M. Prek για να αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος προς εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων για την περίοδο από 1ης Σεπτεμβρίου 2011 μέχρι 31 Αυγούστου 2012.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 [αίτηση του Rechtbank 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fatma Pehlivan κατά Staatssecretaris van Justitie

(Υπόθεση C-484/07) [1]

(Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Οικογενειακή επανένωση — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Τέκνο Τούρκου εργαζομένου που συγκατοίκησε μαζί του για περισσότερα από τρία έτη, αλλά σύναψε γάμο πριν την παρέλευση της τριετίας που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη — Εθνικό δίκαιο που προβλέπει ότι για τον λόγο αυτό παύει να ισχύει η άδεια διαμονής του ενδιαφερομένου)

(2011/C 232/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank 's-Gravenhage

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fatma Pehlivan

κατά

Staatssecretaris van Justitie

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank's-Gravenhage zittinghoudende te Roermond — Ερμηνεία του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως, εκδοθείσας από το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας — Τέκνο Τούρκου εργαζομένου, το οποίο έζησε μαζί του επί τρία τουλάχιστον έτη, αλλά συνήψε γάμο στην Τουρκία με Τούρκο υπήκοο κατά τη διάρκεια του διαστήματος αυτού, χωρίς να ενημερώσει σχετικά τις αρμόδιες αρχές.

Διατακτικό

Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, για την προώθηση της συνδέσεως, την οποία εξέδωσε το Συμβούλιο Σύνδεσης που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, έχει την έννοια ότι:

— *η διάταξη αυτή αποκλείει ρύθμιση κράτους μέλους κατά την οποία το μέλος οικογένειας Τούρκου εργαζομένου, ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους αυτού, το οποίο έχει λάβει νομίμως άδεια προς επανένωση με αυτόν χάνει τα δικαιώματα που βασίζονται στην οικογενειακή επανένωση βάσει της διατάξεως αυτής απλώς και μόνο επειδή, έχοντας ενηλικιωθεί, συνάπτει γάμο, ενώ εξακολουθεί να συγκατοικεί με τον εργαζόμενο κατά τα τρία πρώτα έτη της διαμονής του στο κράτος μέλος υποδοχής·*

— *πρόσωπο τουρκικής υπηκοότητας, όπως η προσφεύγουσα της κύριας δίκης, εμπίπτει στην εν λόγω διάταξη και μπορεί βασίμως να επικαλεσθεί δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής βάσει της διατάξεως αυτής, παρά το γεγονός ότι σύναψε γάμο πριν από την παρέλευση της τριετίας που προβλέπεται στο εν λόγω πρώτο εδάφιο της πρώτης περιπτώσεως, εφόσον, καθ' όλη την περίοδο αυτή, έζησε πράγματι υπό την ίδια στέγη με τον Τούρκο διακινούμενο εργαζόμενο χάριν του οποίου του δόθηκε άδεια εισόδου στο κράτος μέλος αυτό με σκοπό την οικογενειακή επανένωση*

([1]) ΕΕ C 8 της 12.1.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Ιουνίου 2011 (αίτηση του Οργάνου Εκδίκασης Προσφυγών των Ευρωπαϊκών σχολείων για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Paul Miles κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκών σχολείων

(Υπόθεση C-196/09) [1]

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Ορισμός του «δικαστηρίου κράτους μέλους» κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ — 'Οργανο Εκδίκασης Προσφυγών των ευρωπαϊκών σχολείων — Σύστημα αμοιβών των αποσπασμένων στα ευρωπαϊκά σχολεία εκπαιδευτικών — Μη αναπροσαρμογή των αμοιβών κατόπιν της υποτιμήσεως της λίρας στερλίνας — Συμβατότητα με τα άρθρα 18 ΣΛΕΕ και 45 ΣΛΕΕ)

(2011/C 232/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Όργανο Εκδίκασης Προσφυγών των ευρωπαϊκών σχολείων

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Paul Miles, Robert Watson Mac Donald

κατά

Ευρωπαϊκών σχολείων

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως – Όργανο Εκδικάσεως Προσφυγών των ευρωπαϊκών σχολείων – Ερμηνεία των άρθρων 12, 39 και 234 της Συνθήκης ΕΚ – Έννοια του εθνικού δικαστηρίου κατά το άρθρο 234 ΕΚ – Σύστημα αμοιβών των αποσπασμένων στα ευρωπαϊκά σχολεία καθηγητών – Μη αναπροσαρμογή των αμοιβών κατόπιν της υποτιμήσεως της λίρας στερλίνας – Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι αρμόδιο να αποφαίνεται επί αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υποβάλλει το Όργανο Εκδίκασης Προσφυγών των ευρωπαϊκών σχολείων.

([1]) ΕΕ C 193 της 15.8.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2011 [αίτηση του Gerechtshof 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staat der Nederlanden κατά Denkavit Nederland BV κ.λπ.

(Υπόθεση C-346/09) ([1])

(Γεωργία — Υγειονομική πολιτική — Οδηγία 90/425/ΕΟΚ — Προσωρινή εθνική ρύθμιση σκοπούσα στην αντιμετώπιση της εξαπλώσεως της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας μέσω της απαγορεύσεως της παραγωγής και της εμπορίας μεταποιημένων ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή των ζώων εκτροφής — Εφαρμογή της ρυθμίσεως αυτής πριν από την έναρξη ισχύος της αποφάσεως 2000/766/ΕΚ που προβλέπει σχετική απαγόρευση — Εφαρμογή της ρυθμίσεως αυτής σε δύο προϊόντα για τα οποία χωρεί εξαίρεση από την προβλεπόμενη στην εν λόγω απόφαση απαγόρευση — Συμβατότητα με την οδηγία 90/425/ΕΟΚ και τις αποφάσεις 94/381/ΕΚ και 2000/766/ΕΚ)

(2011/C 232/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof 's-Gravenhage

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staat der Nederlanden

κατά

Denkavit Nederland BV κ.λπ.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Gerechtshof te 's-Gravenhage — Ερμηνεία της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς (ΕΕ L 224, σ. 29), της αποφάσεως 94/381/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1994, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων προστασίας που αφορούν τη σπογγοειδή εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών και τη χορήγηση πρωτεϊνών που προέρχονται από θηλαστικά (ΕΕ L 172, σ. 23), της αποφάσεως 2000/766/ΕΚ του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, περί ορισμένων μέτρων προστασίας σχετικά με τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες και τη χρησιμοποίηση ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή των ζώων (ΕΕ L 306, σ. 32), και της αποφάσεως 2001/9/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με τα μέτρα ελέγχου που απαιτούνται για την εφαρμογή της αποφάσεως 2000/766/ΕΚ του Συμβουλίου περί ορισμένων μέτρων προστασίας σχετικά με τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες και τη χρησιμοποίηση ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή των ζώων (ΕΕ L 2, σ. 32) — Εθνική ρύθμιση που απαγορεύει την παραγωγή και το εμπόριο μεταποιημένων ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή ζώων εκτροφής — Ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος και μεταβατική περίοδος

Διατακτικό

Το δίκαιο της Ένωσης και ειδικότερα η οδηγία 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, καθώς και οι αποφάσεις 94/381/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1994, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων προστασίας που αφορούν τη σπογγοειδή εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών και τη χορήγηση πρωτεϊνών που προέρχονται από θηλαστικά, και 2000/766/ΕΚ του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2000, περί ορισμένων μέτρων προστασίας σχετικά με τις μεταδοτικές σπογγώδεις εγκεφαλοπάθειες και τη χρησιμοποίηση ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή των ζώων, δεν απαγορεύουν εθνική ρύθμιση η οποία, ως μέτρο προστασίας κατά της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών, επέβαλε προσωρινή απαγόρευση παραγωγής και εμπορίας μεταποιημένων ζωικών πρωτεϊνών στη διατροφή ζώων εκτροφής, στο μέτρο που η κατάσταση στο οικείο κράτος μέλος είχε επείγοντα χαρακτήρα ο οποίος δικαιολογούσε την άμεση λήψη τέτοιων μέτρων για σοβαρούς λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας ή της υγείας των ζώων. Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει αν πληρούται η τελευταία αυτή προϋπόθεση και αν τηρήθηκε η αρχή της αναλογικότητας.

([1]) ΕΕ C 282 της 21.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 14ης Ιουνίου 2011 [αίτηση του Amtsgericht Bonn (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pfleiderer AG κατά Bundeskartellamt

(Υπόθεση C-360/09) ([1])

(Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Έγγραφα και πληροφοριακά στοιχεία που παρασχέθηκαν στο πλαίσιο εθνικού προγράμματος επιείκειας — Ενδεχόμενες αρνητικές συνέπειες στην αποτελεσματικότητα και στη λειτουργικότητα της συνεργασίας μεταξύ των αρχών που απαρτίζουν το ευρωπαϊκό δίκτυο ανταγωνισμού εκ της προσβάσεως τρίτων σε τέτοια έγγραφα)

(2011/C 232/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Bonn

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pfleiderer AG

κατά

Bundeskartellamt

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Amtsgericht Bonn — Ερμηνεία των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου σε θέματα συμπράξεων, ειδικότερα δε των διατάξεων των άρθρων 11 και 12 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1), καθώς και εκείνων του άρθρου 10, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', ΕΚ — Έγγραφα και πληροφοριακά στοιχεία που προσκόμισαν οι αιτούμενοι την υπαγωγή τους σε καθεστώς επιείκειας ενώπιον των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών κατ' εφαρμογήν εθνικού προγράμματος επιείκειας — Ενδεχόμενες αρνητικές συνέπειες στην αποτελεσματικότητα και στη λειτουργικότητα της συνεργασίας μεταξύ των αρχών που απαρτίζουν το ευρωπαϊκό δίκτυο ανταγωνισμού εκ της προσβάσεως τρίτων σε τέτοια έγγραφα

Διατακτικό

Οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης περί συμπράξεων, και ειδικότερα ο κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 101 ΣΛΕΕ και 102 ΣΛΕΕ, έχουν την έννοια ότι δεν αποκλείουν τη δυνατότητα του ζημιωθέντος από παράβαση του δικαίου της Ένωσης περί ανταγωνισμού ο οποίος διεκδικεί αποζημίωση να έχει πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούν διαδικασία επιείκειας σχετική με τον υπαίτιο της εν λόγω παραβάσεως. Εντούτοις, εναπόκειται στα δικαστήρια των κρατών μελών να καθορίσουν, βάσει του εθνικού τους δικαίου, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να επιτραπεί ή όχι μια τέτοια πρόσβαση, σταθμίζοντας τα συμφέροντα που προστατεύει το δίκαιο της Ένωσης.

([1]) ΕΕ C 297 της 5.12.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2011 [αίτηση του Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marie Landtová κατά Česká správa socialního zabezpečení

(Υπόθεση C-399/09) ([1])

(Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Κοινωνική ασφάλιση — Σύμβαση κοινωνικής ασφαλίσεως συναφθείσα μεταξύ δύο κρατών μελών πριν από την ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Κράτος μέλος αρμόδιο για την εκτίμηση των περιόδων ασφαλίσεως — Σύνταξη γήρατος — Συμπληρωματική παροχή χορηγούμενη μόνον στους υπηκόους και κατοίκους κράτους μέλους)

(2011/C 232/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marie Landtová

κατά

Česká správa socialního zabezpečení

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Nejvyšší správní soud — Ερμηνεία του άρθρου 12 ΕΚ, των άρθρων 3, παράγραφος 1, 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', 10 και 46, όπως επίσης και του σημείου 6 του μέρους Α του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73) — Σύνταξη λόγω γήρατος — Προσδιορισμός του αρμοδίου κράτους μέλους για τον υπολογισμό των συμπληρωθεισών περιόδων ασφαλίσεως — Επιπτώσεις κοινοτικής ρυθμίσεως επί συμβάσεως περί κοινωνικής ασφαλίσεως συναφθείσας μεταξύ δύο κρατών μελών προ της προσχωρήσεώς τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διατακτικό

1) *Οι διατάξεις του μέρους Α, σημείο 6, του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 629/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', δεν αντίκεινται στην εφαρμογή εθνικού κανόνα, όπως του επίμαχου στην κύρια δίκη, ο οποίος προβλέπει την καταβολή συμπληρωματικής παροχής της συντάξεως γήρατος όταν το ποσό της συντάξεως αυτής, χορηγηθέν κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 της διμερούς συμβάσεως μεταξύ της Τσεχικής Δημοκρατίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας, συναφθείσας στις 29 Οκτωβρίου 1992, βάσει των μέτρων για τη διευθέτηση της καταστάσεως μετά τη διάλυση, στις 31 Δεκεμβρίου 1992, της Τσεχικής και Σλοβακικής Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας, είναι μικρότερο αυτού που θα καταβαλλόταν αν η σύνταξη γήρατος είχε υπολογιστεί κατ' εφαρμογή των κανόνων του δικαίου της Τσεχικής Δημοκρατίας.*

2) *Ο συνδυασμός των διατάξεων των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 10 του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97 και όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 629/2006, αντίκειται στην εφαρμογή εθνικού κανόνα, όπως του επίμαχου στην κύρια δίκη, ο οποίος καθιστά δυνατή την καταβολή συμπληρωματικής παροχής της συντάξεως γήρατος μόνον στους Τσέχους υπηκόους οι οποίοι κατοικούν στο έδαφος της Τσεχικής Δημοκρατίας, χωρίς τούτο να συνεπάγεται κατ' ανάγκη ότι, από απόψεως του δικαίου της Ένωσης, θα στερηθεί την εν λόγω παροχή πρόσωπο το οποίο πληροί τις δύο αυτές προϋποθέσεις.*

([1]) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stichting de Thuiskopie κατά Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee και Hananja van der Lee

(Υπόθεση C-462/09) ([1])

(Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Δικαίωμα αναπαραγωγής — Εξαιρέσεις και περιορισμοί — Εξαίρεση της αντιγραφής για ιδιωτική χρήση — Άρθρο 5, παράγραφοι 2, στοιχείο β', και 5 — Δίκαιη αποζημίωση — Οφειλέτης του τέλους που προορίζεται για τη χρηματοδότηση της αποζημιώσεως αυτής — Πώληση εξ αποστάσεως μεταξύ δύο προσώπων που κατοικούν σε διαφορετικά κράτη μέλη)

(2011/C 232/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stichting de Thuiskopie

κατά

Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee και Hananja van der Lee

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφοι 2, στοιχείο β', και 5, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10) — Δικαίωμα αντιγραφής — Δίκαιη αποζημίωση — Πώληση εξ αποστάσεως μεταξύ δύο προσώπων που κατοικούν σε δύο διαφορετικά κράτη μέλη — Νομοθεσία η οποία δεν καθιστά δυνατή την είσπραξη αποζημιώσεως

Διατακτικό

1) *Η οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, και ειδικότερα το άρθρο της 5, παράγραφοι 2, στοιχείο β', και 5, έχει την έννοια ότι ο τελικός χρήστης που προβαίνει, για ιδιωτικούς σκοπούς, στην αναπαραγωγή προστατευόμενου έργου πρέπει κατ' αρχήν να θεωρείται ως ο οφειλέτης της δίκαιης αποζημιώσεως που προβλέπεται στην εν λόγω παράγραφο 2, στοιχείο β'. Παρά ταύτα, είναι θεμιτό να προβλέπουν τα κράτη μέλη τέλος ιδιωτικής αντιγραφής εις βάρος των προσώπων που θέτουν εξοπλισμό, συσκευές ή υποθέματα αναπαραγωγής στη διάθεση του τελικού αυτού χρήστη, όταν τα πρόσωπα αυτά έχουν τη δυνατότητα να μετακυλίσουν το ποσό του τέλους αυτού στην τιμή που καταβάλλεται από τον τελικό χρήστη για την εν λόγω διάθεση.*

2) *Η οδηγία 2001/29, και ειδικότερα το άρθρο της 5, παράγραφοι 2, στοιχείο β', και 5, έχει την έννοια ότι το κράτος μέλος που δημιούργησε ένα σύστημα τελών ιδιωτικής αντιγραφής εις βάρος του κατασκευαστή ή του εισαγωγέα υποθεμάτων αναπαραγωγής προστατευόμενων έργων, και στο έδαφος του οποίου γεννάται η ζημία που προκαλείται στους δημιουργούς από τη για ιδιωτικούς σκοπούς χρήση των έργων τους από αγοραστές που κατοικούν εκεί, οφείλει να διασφαλίσει ότι οι δημιουργοί αυτοί θα λάβουν πραγματικά τη δίκαιη αποζημίωση που προορίζεται να τους αποζημιώσει για τη ζημία αυτή. Εν προκειμένω, το γεγονός απλώς και μόνον ότι ο επαγγελματίας πωλητής εξοπλισμού, συσκευών ή υποθεμάτων αναπαραγωγής είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο όπου κατοικούν οι αγοραστές δεν έχει σημασία για αυτή την υποχρέωση αποτελέσματος. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται, σε περίπτωση αδυναμίας να διασφαλιστεί η καταβολή της δίκαιης αποζημιώσεως από τους αγοραστές, να ερμηνεύσει το εθνικό δίκαιο κατά τρόπο ώστε να καθίσταται δυνατό να αξιώνεται η καταβολή της αποζημιώσεως αυτής από οφειλέτη ο οποίος ενεργεί υπό την ιδιότητα του εμπόρου.*

([1]) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 [αίτηση του Upravno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Marija Omejc κατά Republika Slovenija

(Υπόθεση C-536/09) ([1])

[Κοινή γεωργική πολιτική — Κοινοτικά καθεστώτα ενισχύσεως — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου — Κανονισμός (ΕΚ) 796/2004 — Παρεμπόδιση διενέργειας επιτόπιου ελέγχου — Έννοια — Κύριος γεωργικής εκμεταλλεύσεως που δεν διαμένει σε αυτήν — Αντιπρόσωπος του κυρίου της εκμεταλλεύσεως — Έννοια]

(2011/C 232/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Upravno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Marija Omejc

κατά

Republika Slovenija

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Upravno sodišče Republike Slovenije — Ερμηνεία του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (ΕΕ L 141, σ. 18) — Έννοια της παρεμπόδισης της διεξαγωγής επιτόπιου ελέγχου — Έννοια του αντιπροσώπου του γεωργού όταν ο γεωργός δεν διαμένει στη γεωργική εκμετάλλευση

Διατακτικό

1) *Η φράση «παρεμποδίζει τη διεξαγωγή ενός επιτόπιου ελέγχου», του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, αντιστοιχεί σε αυτοτελή όρο του δικαίου της Ένωσης ο οποίος πρέπει να ερμηνεύεται ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη κατά τρόπον ώστε να συμπεριλαμβάνει, εκτός από τις εκ προθέσεως συμπεριφορές, κάθε εξ αμελείας πράξη ή παράλειψη του κυρίου της εκμεταλλεύσεως ή του αντιπροσώπου του, λόγω της οποίας παρεμποδίζεται η πραγματοποίηση στο ακέραιο του επιτόπιου ελέγχου, όταν ο εν λόγω κύριος της εκμεταλλεύσεως ή ο αντιπρόσωπός του δεν έλαβε κάθε μέτρο που μπορεί ευλόγως να απαιτηθεί από αυτόν για να εξασφαλιστεί ότι ο έλεγχος αυτός θα πραγματοποιηθεί στο ακέραιο.*

2) *Η απόρριψη των οικείων αιτήσεων ενισχύσεως, βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 796/2004, δεν εξαρτάται από το αν ειδοποιήθηκε προσηκόντως ο κύριος της εκμεταλλεύσεως για το στάδιο του επιτόπιου ελέγχου στο οποίο ήταν απαραίτητο να παρευρίσκεται.*

3) *Η έννοια του «αντιπροσώπου», του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 796/2004, συνιστά αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης η οποία πρέπει να ερμηνεύεται ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη με τη σημασία ότι καλύπτει, κατά τους επιτόπιους ελέγχους, κάθε ενήλικα, ικανό προς εργασία, ο οποίος διαμένει στην εκμετάλλευση και στον οποίο έχει ανατεθεί έστω και ένα μέρος της διαχειρίσεώς της, εφόσον ο κύριος της εκμεταλλεύσεως εξέφρασε σαφώς τη βούλησή του να ορίσει το πρόσωπο αυτό ως αντιπρόσωπό του και, επομένως, δεσμεύθηκε να αναλάβει την ευθύνη για όλες τις πράξεις ή παραλείψεις του.*

4) *Το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 796/2004 έχει την έννοια ότι ο κύριος της εκμεταλλεύσεως που δεν κατοικεί στη εκμετάλλευση της οποίας είναι υπεύθυνος δεν υποχρεούται να ορίσει αντιπρόσωπο ο οποίος να βρίσκεται συνεχώς σε αυτήν.*

([1]) ΕΕ C 63 της 13.3.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-10/10) ([1])

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Δυνατότητα απαλλαγής από φόρο των χορηγιών προς νομικά πρόσωπα που ασκούν διδακτική ή ερευνητική δραστηριότητα — Περιορισμός της απαλλαγής από φόρο στα νομικά πρόσωπα με έδρα στην ημεδαπή)

(2011/C 232/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και W. Mölls)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: C. Pesendorfer)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 56 ΕΚ και του άρθρου 40 της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο της 2ας Μαΐου 1992 (ΕΕ 1994, L 1, σ. 3) — Εθνική ρύθμιση που εξαρτά την παροχή φορολογικού πλεονεκτήματος το οποίο προβλέπεται για δωρεές προς ερευνητικά και εκπαιδευτικά ιδρύματα από την προϋπόθεση να είναι ο δικαιούχος εγκατεστημένος εντός του εθνικού εδάφους

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Η Δημοκρατία της Αυστρίας, παρέχοντας δυνατότητα απαλλαγής από φόρο των χορηγιών προς οργανισμούς ασκούντες ερευνητική και διδακτική δραστηριότητα αποκλειστικώς όταν οι οργανισμοί αυτοί εδρεύουν στην Αυστρία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56 ΕΚ και από το άρθρο 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992.*

2) *Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 63 της 13.3.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Unomedical A/S κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-152/10) ([1])

[Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Πλαστικοί συλλεκτικοί ασκοί οι οποίοι προορίζονται αποκλειστικώς για μηχανές αιμοδιάλυσης (τεχνητούς νεφρούς) — Πλαστικοί ουροσυλλέκτες οι οποίοι προορίζονται αποκλειστικώς για καθετήρες — Κλάσεις 9018 και 3926 — Έννοια των όρων «μέρη» και «εξαρτήματα» — Άλλα τεχνουργήματα από πλαστικές ύλες]

(2011/C 232/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Unomedical A/S

κατά

Skatteministeriet

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Højesteret — Ερμηνεία του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1) — Πλαστικοί συλλεκτικοί ασκοί προοριζόμενοι αποκλειστικώς για μηχανές αιμοδιάλυσης — Κατάταξη στη διάκριση 9018 90 30 ή 3926 90 99 — Πλαστικοί ουροσυλλέκτες προοριζόμενοι αποκλειστικώς για καθετήρες — Κατάταξη στη διάκριση 9018 39 00 ή 3926 90 99 — Έννοια των όρων «μέρη και εξαρτήματα»

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως της κύριας δίκης, έχει την έννοια ότι ένας συλλεκτικός ασκός για μηχανή αιμοδιάλυσης ο οποίος έχει κατασκευασθεί από πλαστικές ύλες και έχει ειδικώς σχεδιασθεί για να χρησιμοποιείται με μηχανή αιμοδιάλυσης (τεχνητό νεφρό), μπορεί δε να χρησιμοποιηθεί μόνον κατ' αυτόν τον τρόπο, έπρεπε, κατά την περίοδο μεταξύ Μαΐου του 2001 και Δεκεμβρίου του 2003, να καταταγεί στη διάκριση 3926 90 99 της ΣΟ ως «πλαστικές ύλες και τεχνουργήματα από πλαστικές ύλες» και ένας ουροσυλλέκτης ο οποίος έχει κατασκευασθεί από πλαστικές ύλες και έχει ειδικώς σχεδιασθεί για να χρησιμοποιείται με καθετήρα, μπορεί δε ως εκ τούτου να χρησιμοποιηθεί μόνον κατ' αυτόν τον τρόπο, έπρεπε, κατά την ανωτέρω περίοδο, να καταταγεί στη διάκριση 3926 90 99 της ΣΟ ως «πλαστικές ύλες και τεχνουργήματα από πλαστικές ύλες».

([1]) ΕΕ C 148 της 5.6.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Logstor ROR Polska sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

(Υπόθεση C-212/10) ([1])

(Φορολογία — Φόρος εισφοράς — Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Έμμεσοι φόροι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων — Φορολόγηση δανείου το οποίο συνάπτει κεφαλαιουχική εταιρία με πιστωτή ο οποίος έχει δικαίωμα επί ποσοστού των κερδών της εταιρίας αυτής — Δικαίωμα κράτους μέλους να επιβάλει εκ νέου φόρο ο οποίος είχε καταργηθεί κατά την ημερομηνία προσχωρήσεως αυτού του κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση)

(2011/C 232/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Logstor ROR Polska sp. z o.o.

κατά

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 156, σ. 23) — Δικαίωμα κράτους μέλους να επιβάλει εκ νέου φόρο τον οποίο κατήργησε κατά την ημερομηνία προσχωρήσεώς του στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Φόρος εισφοράς — Φορολόγηση δανείου που σύναψε κεφαλαιουχική εταιρία με πρόσωπο που έχει δικαίωμα ποσοστού επί των κερδών της εταιρίας αυτής

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, έχει την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος να επιβάλει εκ νέου φόρο εισφοράς στο δάνειο που συνάπτει κεφαλαιουχική εταιρία, σε περίπτωση κατά την οποία ο πιστωτής έχει δικαίωμα επί ποσοστού των εταιρικών κερδών, εφόσον το κράτος μέλος αυτό είχε προηγουμένως παραιτηθεί από την είσπραξη του εν λόγω φόρου.

([1]) ΕΕ C 209 της 31.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 — Union Investment Privatfonds GmbH κατά UniCredito Italiano SpA, Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-317/10 P) ([1])

[Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Λεκτικά σήματα UNIWEB και UniCredit Wealth Management — Ανακοπή του δικαιούχου των εθνικών λεκτικών σημάτων UNIFONDS και UNIRAK καθώς και του εθνικού εικονιστικού σήματος UNIZINS — Εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Σειρά ή οικογένεια σημάτων]

(2011/C 232/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Union Investment Privatfonds GmbH (εκπρόσωποι: J. Zindel και C. Schmid, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: UniCredito Italiano SpA (εκπρόσωπος: G. Floridia, avvocato), Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: P. Bullock)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 27ης Απριλίου 2010 — UniCredito Italiano κατά ΓΕΑ — Union Investment Privatfonds (συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-303/06 και T-337/06), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε τις αιτήσεις της Union Investisment Privatfonds GmbH όσον αφορά τις προσφυγές κατά των δύο αποφάσεων του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Σεπτεμβρίου 2006 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 196/2005-2 και R 211/2005-2) και της 25ης Σεπτεμβρίου 2006 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 456/2005-2 και R 502/2005-2), σχετικά με διαδικασίες ανακοπής μεταξύ της Union Investment Privatfonds GmbH και της UniCredito Italiano SpA.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 27ης Απριλίου 2010, Τ-303/06 και Τ-337/06, UniCredito Italiano κατά ΓΕΕΑ — Union Investment Privatfonds (UNIWEB).*

2) *Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

3) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 146 της 11.9.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Μαΐου 2011 [αίτηση του Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Tony Georgiev Semerdzhiev κατά ET Del-Pi-Krasimira Mancheva

(Υπόθεση C-32/10) ([1])

(Άρθρο 92, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 90/314/ΕΟΚ — Οργανωμένα ταξίδια και οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις — Περιστατικά που είναι προγενέστερα της προσχώρησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου για την απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα)

(2011/C 232/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tony Georgiev Semerdzhiev

κατά

ET Del-Pi-Krasimira Mancheva

παρεμβαίνουσα: ZAD Bulstrad VIG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Varhoven kasatsionen sad — Ερμηνεία των άρθρων 2, σημείο 1, στοιχείο γ', 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο iv, και 5, παράγραφος 2, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 1990, για τα οργανωμένα ταξίδια και τις οργανωμένες διακοπές και περιηγήσεις (ΕΕ L 158, σ. 59) — Έννοια της φράσης «άλλες τουριστικές υπηρεσίες», μη συμπληρωματικές της μεταφοράς ή της διαμονής, οι οποίες βαρύνουν τον διοργανωτή — Υποχρέωση του διοργανωτή να συνάψει για κάθε καταναλωτή σύμβαση ατομικής ασφάλισης και να του παραδώσει το πρωτότυπο της σύμβασης πριν από το ταξίδι — Υποχρέωση του διοργανωτή να συνάψει σύμβαση ατομικής ασφάλισης που να καλύπτει τα έξοδα επαναπατρισμού του σε περίπτωση ατυχήματος — Έννοια του όρου «ζημίες» που προξενούνται στον καταναλωτή λόγω της μη εκτέλεσης ή της πλημμελούς εκτέλεσης της σύμβασης — Ζήτημα αν συμπεριλαμβάνεται η ηθική βλάβη

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα του Varhoven kasatsionen sad (Βουλγαρία).

([1]) ΕΕ C 100 της 17.4.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Μαΐου 2011 [αιτήσεις του Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10) κατά État belge — SPF Finances

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-267/10 και C-268/10) ([1])

(Άρθρο 6, παράγραφος 1, ΣΕΕ — Άρθρο 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προώθηση και πώληση επεξεργασμένων καπνών για κάπνισμα — Εθνικές διατάξεις που επιτρέπουν την είσπραξη φόρων καταναλώσεως επί των προϊόντων καπνού — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2011/C 232/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Namur

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10)

κατά

Καθού: Βελγικό Δημόσιο — SPF Finances (Υπουργείο Οικονομικών)

Παρεμβαίνον: Βελγικό Δημόσιο — Service public dédéral Défense (Υπουργείο Εθνικής Άμυνας)

Αντικείμενο

Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal de première instance de Namur — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της ΣΕΕ και του άρθρου 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Συμβατό, με σκοπό την προστασία της ανθρώπινης υγείας, εθνικής ρύθμισης η οποία επιτρέπει την παρασκευή, την εισαγωγή, την προώθηση και την πώληση επεξεργασμένων καπνών για κάπνισμα, τα οποία αναγνωρισμένως βλάπτουν σοβαρά την υγεία — Κύρος, από πλευράς των προμνησθεισών κανόνων, εθνικών διατάξεων που επιτρέπουν την είσπραξη φόρων καταναλώσεως επί των προϊόντων καπνού

Διατακτικό

Με απόφαση της 24ης Μαρτίου 2010 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα του Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο).

([1]) ΕΕ C 221 της 14.8.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 2011 — Luigi Marcuccio κατά Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-460/10 P) ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη — Εκπροσώπηση του αναιρεσείοντος — Δικηγόρος χωρίς εντολή — Επίδοση αιτήσεως αναιρέσεως — Αίτημα περί καταβολής αποζημιώσεως — Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Απόρριψη — Προσφυγή ακυρώσεως — Προβαλλόμενη πρόκληση ζημίας — Αγωγή αποζημιώσεως — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2011/C 232/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (εκπρόσωπος: G. Cipressa, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A.V. Placco)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως ασκηθείσα κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Ιουλίου 2010, στην υπόθεση T-401/09, Marcuccio κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε, αφενός, προσφυγή περί ακυρώσεως των αποφάσεων που φέρεται ότι έλαβε το Δικαστήριο, σχετικά με απόρριψη του αιτήματος για αποκατάσταση της ζημίας την οποία υπέστη ο Luigi Marcuccio λόγω της, κατά τους ισχυρισμούς του, παράτυπης επιδόσεως σε αυτόν της αιτήσεως αναιρέσεως στο πλαίσιο της υποθέσεως T-20/09 P και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει τον L. Marcuccio στα δικαστικά έξοδα της αναιρέσεως.*

([1]) ΕΕ C 328 της 4.12.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Απριλίου 2011 [αίτηση του Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Danilo Debiasi κατά Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma

(Υπόθεση C-613/10) ([1])

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Απαράδεκτο)

(2011/C 232/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Provinciale di Parma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Danilo Debiasi

κατά

Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Commissione tributaria provinciale di Parma — Ερμηνεία του άρθρου 13, μέρος Α, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου επί της προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ L 145, σ. 1) — Έκπτωση του φόρου επί των εισροών — Δημόσιοι ή ιδιωτικοί υγειονομικοί φορείς ασκούντες απαλλασσόμενη του φόρου δραστηριότητα — Εθνική νομοθεσία αποκλείουσα την έκπτωση του φόρου επί της αγοράς αγαθών ή λήψεως υπηρεσιών χρησιμοποιούμενων στο πλαίσιο των εν λόγω απαλλασσόμενων του φόρου δραστηριοτήτων

Διατακτικό

Η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione tributaria provinciale di Parma (Ιταλία), με απόφαση της 7ης Ιουλίου 2010, είναι προδήλως απαράδεκτη.

([1]) ΕΕ C 80 της 12.3.2011.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Bíróság (Ουγγαρία) στις 18 Απριλίου 2011 — Bericap κατά Plastinnova 2000 kft.

(Υπόθεση C-180/11)

(2011/C 232/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Bíróság.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Bericap Záródástechnikai bt.

Καθής: Plastinnova 2000 kft.

Έτερος διάδικος: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (πρώην Magyar Szabadalmi Hivatal)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Συνάδουν με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέτρα, διαδικασίες και μέτρα αποκαταστάσεως τα οποία, στο πλαίσιο διαδικασίας μεταρρυθμίσεως σχετικά με αίτηση να κηρυχθεί ανίσχυρη η προστασία υποδείγματος χρησιμότητας, εφαρμόζονται κατά τρόπον ώστε το εθνικό δικαστήριο να μην δεσμεύεται από τα πορίσματα ή άλλες δηλώσεις των διαδίκων που έχουν έννομες συνέπειες και να έχει την εξουσία να διατάξει αυτεπαγγέλτως να προσκομιστούν οι αποδείξεις τις οποίες κρίνει απαραίτητες;

2) Συνάδουν με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέτρα, διαδικασίες και μέτρα αποκαταστάσεως τα οποία, στο πλαίσιο διαδικασίας μεταρρυθμίσεως σχετικά με αίτηση να κηρυχθεί ανίσχυρη η προστασία υποδείγματος χρησιμότητας, εφαρμόζονται κατά τρόπον ώστε το εθνικό δικαστήριο να μην δεσμεύεται, για τις εκτιμήσεις του, από διοικητική απόφαση που έχει εκδοθεί επί αιτήσεως κηρύξεως ανισχύρου ούτε από τις πραγματικές διαπιστώσεις που περιέχονται στην απόφαση αυτή, και ιδίως από τους λόγους εκπτώσεως ή ανακλήσεως των οποίων γίνεται επίκληση στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, αλλά ούτε και από τις δηλώσεις ή διαβεβαιώσεις, καθώς και από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής;

3) Συνάδουν με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέτρα, διαδικασίες και μέτρα αποκαταστάσεως τα οποία, στο πλαίσιο διαδικασίας μεταρρυθμίσεως σχετικά με νέα αίτηση να κηρυχθεί ανίσχυρη η προστασία υποδείγματος χρησιμότητας, εφαρμόζονται κατά τρόπον ώστε το εθνικό δικαστήριο να εξαιρεί από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζονται στο πλαίσιο της νέας αιτήσεως — συμπεριλαμβανομένων των αποδεικτικών στοιχείων που αφορούν το στάδιο εξελίξεως της τεχνολογίας — τα αποδεικτικά στοιχεία που είχαν προσκομιστεί στο πλαίσιο προγενέστερης αιτήσεως να κηρυχθεί ανίσχυρη η προστασία υποδείγματος χρησιμότητας;

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Απριλίου 2011 η Fédération Internationale de Football Association (FIFA) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 17 Φεβρουαρίου 2011 στην υπόθεση T-385/07, Fédération Internationale de Football Association (FIFA) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-204/11 P)

(2011/C 232/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Fédération internationale de football association (FIFA) (εκπρόσωποι: A. Barav και D. Reymond, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο του Βελγίου, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να επικυρώσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 17 Φεβρουαρίου 2011 στην υπόθεση T-385/07, όσον αφορά το παραδεκτό,

— να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 17 Φεβρουαρίου 2011 στην υπόθεση T-385/07, όσον αφορά την ουσία, καθόσον εγκρίνει την περίληψη των αγώνων «μικρότερου ενδιαφέροντος» του Παγκοσμίου Κυπέλλου της FIFA στον βελγικό κατάλογο εκδηλώσεων «μείζονος σημασίας για την κοινωνία», υπό την έννοια της οδηγίας,

— να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς δυνάμει του άρθρου 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της FIFA και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1) **Πλάνη περί το δίκαιο, παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, παράβαση του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ** [1] **όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ** [2] **και του δικαίου της ΕΕ, εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 296 ΣΛΕΕ** (υπέρβαση των ορίων του δικαστικού ελέγχου, αντιφατική αιτιολογία, προβολή λόγων που δεν παρατέθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά την κατανομή σε κατηγορίες των Παγκοσμίων Κυπέλλων της FIFA και συναγωγή εσφαλμένων νομικών συμπερασμάτων, αντιστροφή του βάρους αποδείξεως)

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθότι ανέφερε λόγους που δεν περιλαμβάνονταν στην απόφαση της Επιτροπής [3] αναφορικά με τη διαπίστωση ότι η Επιτροπή ορθώς χαρακτήρισε το Παγκόσμιο Κύπελλο της FIFA ως «ενιαία εκδήλωση» για τους σκοπούς της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ, καθότι προέβαλε αντιφατικούς και μη συνεκτικούς λόγους, καθότι έκρινε ότι τα κράτη μέρη δεν πρέπει να προβάλουν ειδική αιτιολογία για την συμπερίληψη ολόκληρου του Παγκοσμίου Κυπέλλου της FIFA στους καταλόγους τους εκδηλώσεων μείζονος σημασίας και καθότι ανέστρεψε το βάρος αποδείξεως.

2) **Πλάνη περί το δίκαιο, παράβαση του άρθρου 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ, εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου.** (εσφαλμένος χαρακτηρισμός του Παγκοσμίου Κυπέλλου της FIFA, υπέρβαση των ορίων του δικαστικού ελέγχου, συνεκτίμηση σκέψεων που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, εσφαλμένη αξιολόγηση πραγματικών περιστατικών σχετικά με αγώνες «μικρότερου ενδιαφέροντος» και συναγωγή εσφαλμένων νομικών συμπερασμάτων εξ αυτών, εκτίμηση ως επαρκών των λόγων που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση, μη εξέταση των προβληθέντων επιχειρημάτων). Η αναιρεσείουσα φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το δίκαιο της ΕΕ καθότι θεώρησε ότι η Επιτροπή νομίμως έκρινε, προβάλλοντας επ' αυτού επαρκείς λόγους, ότι ολόκληρο το Παγκόσμιο Κύπελλο της FIFA συνιστά εκδήλωση μείζονος σημασίας για τη βελγική κοινωνία υπό την έννοια της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και συνήγαγε εσφαλμένα νομικά συμπεράσματα από τα πραγματικά περιστατικά καθότι έκανε δεκτό το ανυποστήρικτο συμπέρασμα της Επιτροπής ότι ολόκληρο το Παγκόσμιο Κύπελλο της FIFA έχει «ειδική ευρύτερη απήχηση στο Βέλγιο», μεταδίδεται συνήθως στο πλαίσιο δωρεάν τηλεοπτικού προγράμματος και έχει μεγάλη τηλεθέαση.

3) **Πλάνη περί το δίκαιο, προσβολή της ΣΛΕΕ, παράβαση του άρθρου 3α, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ, εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου** (παράβαση της έκτασης του δικαστικού ελέγχου, διαπίστωση ότι η Επιτροπή ορθώς συμπέρανε, προβάλλοντας επ' αυτού επαρκείς λόγους, ότι τα μέτρα που κοινοποίησε το Βέλγιο είναι συμβατά προς το δίκαιο της ΕΕ και ότι οι περιορισμοί που αυτά συνεπάγονται είναι αναλογικοί, εσφαλμένη ερμηνεία του περιεχομένου του δικαιώματος στην ενημέρωση και του δημοσίου συμφέροντος ευρείας προσβάσεως στην τηλεοπτική κάλυψη εκδηλώσεων μείζονος ενδιαφέροντος για την κοινωνία)

Ο λόγος αυτός διακρίνεται σε δύο σκέλη:

Πρώτο σκέλος: Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το δίκαιο της ΕΕ καθότι έκανε δεκτό ότι η Επιτροπή νομίμως έκρινε ότι τα κοινοποιηθέντα βελγικά μέτρα ήταν συμβατά προς το δίκαιο της ΕΕ, παρότι οι περιορισμοί της ελευθερίας εγκαταστάσεως δεν αποτέλεσαν αντικείμενο της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε επίσης το δίκαιο της ΕΕ καθότι έκρινε ότι οι περιορισμοί της ελευθερίας εγκαταστάσεως ήταν αναλογικοί, όπως επίσης ότι η Επιτροπή ορθώς συμπέρανε, προβάλλοντας επ' αυτού επαρκείς λόγους, ότι οι περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ήταν αναλογικοί.

Δεύτερο σκέλος: Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το δίκαιο της ΕΕ καθότι έκρινε ότι η Επιτροπή νομίμως συμπέρανε ότι τα κοινοποιηθέντα βελγικά μέτρα ήταν συμβατά προς το δίκαιο της ΕΕ, παρότι οι περιορισμοί των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας της FIFA δεν αποτέλεσαν αντικείμενο της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε επίσης το δίκαιο της ΕΕ καθότι έκρινε ότι οι περιορισμοί των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας της FIFA ήταν αναλογικοί.

---

(1) Οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων
ΕΕ L 298, σ. 23

(2) Οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για την τροποποίηση της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων
ΕΕ L 202, σ. 60

(3) Απόφαση (2007/479/ΕΚ) της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 2007, σχετικά με τη συμβατότητα προς το κοινοτικό δίκαιο των μέτρων που έλαβε το Βέλγιο σύμφωνα με το άρθρο 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων
ΕΕ L 180, σ. 24.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Απριλίου 2011 η Fédération Internationale de Football Association (FIFA) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 17 Φεβρουαρίου 2011, στην υπόθεση T-68/08, Fédération Internationale de Football Association (FIFA) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-205/11 P)

(2011/C 232/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (εκπρόσωποι: A. Barav και D. Reymond, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο του Βελγίου, Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να επικυρώσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 17 Φεβρουαρίου 2011, επί της υποθέσεως T-68/08, όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής της νυν αναιρεσείουσας·

— να αναιρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 17 Φεβρουαρίου 2011, επί της υποθέσεως T-68/08, όσον αφορά την ουσία της υποθέσεως, καθόσον ενέκρινε την καταχώριση των αγώνων «μικρότερου ενδιαφέροντος» του Παγκοσμίου Κυπέλλου της FIFA (FIFA World Cup™) στον κατάλογο εκδηλώσεων «μείζονος σημασίας για την κοινωνία» του Ηνωμένου Βασιλείου, κατά την έννοια της οδηγίας·

— να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου·

— να καταδικάσει την Επιτροπή να καταβάλει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η FIFA όσον αφορά αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1) **Νομική πλάνη, παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, παράβαση του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ** (1), **όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ** (2), **καθώς και παραβίαση του δικαίου της ΕΕ, πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 296 ΣΛΕΕ** [υπέρβαση των ορίων δικαστικού ελέγχου, αντιφατικό σκεπτικό, παράθεση αιτιολογίας μη περιλαμβανομένης στην προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά τον χαρακτηρισμό του Παγκοσμίου Κυπέλλου της FIFA (FIFA World Cup™) και εξαγωγή εσφαλμένων νομικών κρίσεων βάσει των ανωτέρω, αντιστροφή του βάρους αποδείξεως]

Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δίκαιο της ΕΕ παραθέτοντας αιτιολογία που δεν περιλαμβανόταν στην απόφαση της Επιτροπής (3), ως προς την κρίση του περί του ότι ορθώς η Επιτροπή χαρακτήρισε το Παγκόσμιο Κύπελλο της FIFA (FIFA World Cup™) ως «εκ της φύσεώς της, ενιαία εκδήλωση», όσον αφορά την οδηγία 89/552/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ, παραθέτοντας αντιφατική αιτιολογία, κρίνοντας ότι δεν απαιτείται τα κράτη μέλη να δικαιολογούν ειδικώς της απόφασή τους να περιλάβουν το Παγκόσμιο Κύπελλο της FIFA (FIFA World Cup™) στους καταλόγους τους εκδηλώσεων μείζονος σημασίας και αντιστρέφοντας το βάρος αποδείξεως.

2) **Νομική πλάνη, παράβαση του άρθρου 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ, παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 296 ΣΛΕΕ** (η κρίση περί του ότι ορθώς αποφάνθηκε η Επιτροπή ότι ο κατάλογος των μέτρων που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο καταρτίσθηκε «με σαφήνεια και διαφάνεια»)

Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε παράβαση του δικαίου της ΕΕ κρίνοντας ότι νομίμως αποφάνθηκε η Επιτροπή ότι ο κατάλογος εκδηλώσεων του Ηνωμένου Βασιλείου καταρτίσθηκε «με σαφήνεια και διαφάνεια», σύμφωνα με όσα προβλέπει η οδηγία 89/552/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ, μολονότι η καταχώριση του Παγκοσμίου Κυπέλλου της FIFA (FIFA World Cup™) στο σύνολό του στον κατάλογο αυτόν αποφασίσθηκε παρά την ομόφωνη περί του αντιθέτου πρόταση και δικαιολογήθηκε ενώπιον της Επιτροπής με την επίκληση, μεταξύ άλλων, στοιχείων που δεν υφίσταντο κατά τον χρόνο καταρτίσεως του επίμαχου καταλόγου.

3) **Νομική πλάνη, παράβαση του άρθρου 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ, πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου** [πεπλανημένος χαρακτηρισμός του Παγκοσμίου Κυπέλλου της FIFA (FIFA World Cup™), υπέρβαση των ορίων δικαστικού ελέγχου, σκεπτικό μη στηριζόμενο σε αυτό της προσβαλλομένης αποφάσεως, πεπλανημένη εκτίμηση πραγματικών περιστατικών όσον αφορά τους αγώνες «μικρότερου ενδιαφέροντος» και εσφαλμένες νομικές κρίσεις συναχθείσες βάσει των ανωτέρω, κρίση περί του ότι η παρατεθείσα στην προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογία ήταν επαρκής, παράλειψη εξετάσεως προβληθέντων επιχειρημάτων]

Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε παράβαση του δικαίου της ΕΕ αποφαινόμενο ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε από νομικής απόψεως και αιτιολόγησε επαρκώς την κρίση της αυτή περί του ότι το Παγκόσμιο Κύπελλο της FIFA (FIFA World Cup™) αποτελεί στο σύνολό του εκδήλωση μείζονος σημασίας για την κοινωνία του Ηνωμένου Βασιλείου, κατά την έννοια της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη και συνήγαγε εσφαλμένες νομικές κρίσεις εκ των πραγματικών περιστατικών αποδεχόμενο τις αστήρικτες κρίσεις της Επιτροπής ότι το Παγκόσμιο Κύπελλο της FIFA (FIFA World Cup™) έχει «ιδιαίτερη γενική απήχηση εντός του Ηνωμένου», ότι μεταδίδεται κατά παράδοση από τηλεοπτικούς σταθμούς ελεύθερης προσβάσεως και ότι σημειώνει υψηλή τηλεθέαση.

4) **Νομική πλάνη, παραβίαση του δικαίου της ΕΕ, παράβαση του άρθρου 3α, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ, πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, παράβαση του άρθρου 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου** (υπέρβαση των ορίων δικαστικού ελέγχου, κρίση ότι η Επιτροπή ορθώς αποφάνθηκε και αιτιολόγησε επαρκώς την κρίση της αυτή περί του ότι τα κοινοποιηθέντα μέτρα του Ηνωμένου Βασιλείου είναι συμβατά με το δίκαιο της ΕΕ και ότι οι περιορισμοί που επιβάλλονται με αυτά είναι αναλογικού χαρακτήρα, εσφαλμένος καθορισμός του πεδίου εφαρμογής του δικαιώματος στην ενημέρωση και του δημοσίου συμφέροντος για ευρεία πρόσβαση στις τηλεοπτικώς μεταδιδόμενες εκδηλώσεις μείζονος σημασίας για την κοινωνία)

Αυτός ο λόγος αναιρέσεως περιλαμβάνει τρία σκέλη:

Πρώτο σκέλος: Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δίκαιο της ΕΕ αποφαινόμενο ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε, από νομικής απόψεως, ότι τα κοινοποιηθέντα μέτρα που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο ήταν συμβατά με το δίκαιο της ΕΕ, μολονότι με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν εξετάσθηκαν οι περιορισμοί του δικαιώματος εγκαταστάσεως. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη περαιτέρω το δίκαιο της ΕΕ, κρίνοντας ότι οι περιορισμοί του δικαιώματος εγκαταστάσεως ήταν αναλογικοί και αποφαινόμενο ότι η Επιτροπή ορθώς έκρινε, από νομικής απόψεως, και αιτιολόγησε επαρκώς την κρίση της αυτή περί του ότι οι περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ήταν αναλογικοί.

Δεύτερο σκέλος: Η αναιρεσείουσα φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δίκαιο της ΕΕ αποφαινόμενο ότι η Επιτροπή έκρινε ορθώς, από νομικής απόψεως, ότι τα κοινοποιηθέντα μέτρα που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο ήταν συμβατά με το δίκαιο της ΕΕ, μολονότι με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν εξετάσθηκαν οι περιορισμοί των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας της FIFA. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη περαιτέρω το δίκαιο της ΕΕ κρίνοντας ότι οι περιορισμοί του δικαιώματος ιδιοκτησίας της FIFA ήταν αναλογικοί.

Τρίτο σκέλος: Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το δίκαιο της ΕΕ αποφαινόμενο ότι η Επιτροπή έκρινε ορθώς, από νομικής απόψεως, και αιτιολόγησε επαρκώς την κρίση της αυτή περί του ότι τα κοινοποιηθέντα μέτρα του Ηνωμένου Βασιλείου είναι συμβατά με το δίκαιο της ΕΕ περί ανταγωνισμού, καθόσον οι περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ήταν δικαιολογημένοι. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη περαιτέρω το δίκαιο της ΕΕ κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να καθορίσει την οικεία αγορά όσον αφορά τους περιορισμούς του ανταγωνισμού και ότι τα εν λόγω μέτρα δεν συνεπάγονταν την παροχή ειδικών δικαιωμάτων κατά την έννοια του άρθρου 106, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

([1]) Οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298, σ. 23).

([2]) Οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για την τροποποίηση της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου για το συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 202, σ. 60).

([3]) Απόφαση 2007/730/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Οκτωβρίου 2007, για τη συμβατότητα με το κοινοτικό δίκαιο των μέτρων που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με το άρθρο 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 295, σ. 12).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Fővárosi Ítélőtábla (Ουγγαρία) στις 11 Μαΐου 2011 — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukövízig) και Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe κατά Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Υπόθεση C-218/11)

(2011/C 232/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Ítélőtábla

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukövízig) και Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe

Εφεσίβλητη: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Παρεμβαίνοντες: Vegyépszer Építő és Szerelő Zrt. και MÁVÉPCELL Kft.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί να ερμηνευθεί η σύνδεση των ελάχιστων επιπέδων ικανοτήτων που επιβάλλει το άρθρο 44, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ [1] με το άρθρο 47, παράγραφος 1, στοιχείο β', της ίδιας οδηγίας, υπό την έννοια ότι οι αναθέτουσες αρχές έχουν δικαίωμα να συνδέουν τα ελάχιστα επίπεδα ικανοτήτων με έναν και μόνο δείκτη του λογιστικού εγγράφου (ισολογισμού) που εκείνες επιλέγουν, προκειμένου να ελέγξουν την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, πληροί την προϋπόθεση της σύνδεσης, που απαιτεί το ως άνω άρθρο 44, παράγραφος 2, της οδηγίας, ένα στοιχείο (το αποτέλεσμα της χρήσης), το οποίο έχει επιλεγεί ως μέσο για την εκτίμηση του ελάχιστου επιπέδου ικανοτήτων και του οποίου το περιεχόμενο ποικίλλει ανάλογα με τους κανόνες λογιστικής κάθε κράτους μέλους;

3) Αρκεί για τη διόρθωση των διαφορών, οι οποίες αναμφίβολα συντρέχουν μεταξύ των κρατών μελών, το γεγονός ότι η αναθέτουσα αρχή, πέραν των εγγράφων που έχει επιλέξει ως μέσα απόδειξης της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας, διασφαλίζει τη δυνατότητα προσφυγής σε εξωτερικά μέσα (άρθρο 47, παράγραφος 3) ή, προκειμένου να πληρούται η προϋπόθεση της σύνδεσης σε σχέση με όλα τα έγγραφα που ζητεί η αναθέτουσα αρχή, πρέπει αυτή να διασφαλίζει ότι η εν λόγω ικανότητα μπορεί να αποδειχθεί και με άλλον τρόπο (άρθρο 47, παράγραφος 5);

[1] Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 11 Μαΐου 2011 — BrainProducts GmbH κατά BioSemi V.O.F. κ.λπ.

(Υπόθεση C-219/11)

(2011/C 232/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα-αναιρεσείουσα: BrainProducts GmbH

Εναγόμενοι-αναιρεσίβλητοι: Bio Semi V.O.F., Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

Προδικαστικό ερώτημα

Συνιστά ένα αντικείμενο, το οποίο προορίζεται από τον κατασκευαστή να χρησιμοποιηθεί επί ανθρώπων προς τον σκοπό της διερεύνησεως μιας φυσιολογικής λειτουργίας, ιατροτεχνολογικό προϊόν υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο 3, της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ [1], μόνον εφόσον αυτό προορίζεται για ιατρικό σκοπό;

[1] Οδηγία 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων (ΕΕ L 169, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Σεπτεμβρίου (ΕΕ L 247, σ. 21).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) στις 11 Μαΐου 2011 — Leyla Ecem Demirkan κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανία

(Υπόθεση C-221/11)

(2011/C 232/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Leyla Ecem Demirkan

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανία

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εμπίπτει στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου της Συμφωνίας Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας της 23ης Νοεμβρίου 1970 [1] (πρόσθετο πρωτόκολλο) και η παθητική ελευθερία παροχής υπηρεσιών;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Εκτείνεται η κατά το δίκαιο που διέπει τη σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας προστασία της παθητικής ελευθερίας παροχής υπηρεσιών κατά το άρθρο 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου και σε Τούρκους υπηκόους που επιθυμούν –όπως η προσφεύγουσα– να εισέλθουν στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας για διαμονή μη υπερβαίνουσα τους τρεις μήνες, όχι για να τους παρασχεθεί συγκεκριμένη υπηρεσία, αλλά για να επισκεφθούν συγγενείς, και επικαλούνται την απλή δυνατότητα αποδοχής υπηρεσιών στο ομοσπονδιακό έδαφος;

[1] ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 149.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad–Varna (Βουλγαρία) στις 16 Μαΐου 2011 — TETS Haskovo AD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto», grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia po prihodite

(Υπόθεση C-234/11)

(2011/C 232/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad της Βάρνας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «TETS Haskovo» AD

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto», grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia po prihodite (ο διευθυντής της διεύθυνσης «Προσβολή και διαχείριση της εκτέλεσης» στη Βάρνα της Κεντρικής Διοίκησης της Εθνικής Υπηρεσίας Εσόδων)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πώς πρέπει να ερμηνευθεί η έννοια «καταστροφή περιουσιακού στοιχείου» του άρθρου 185, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112 ([1]); Έχουν σημασία για τον διακανονισμό της έκπτωσης του φόρου εισροών, η οποία πραγματοποιήθηκε κατά την απόκτηση του περιουσιακού στοιχείου, τα παραγωγικά αίτια της βούλησης για την καταστροφή και/ή οι συνθήκες υπό τις οποίες έγινε η καταστροφή αυτή;

2) Πρέπει η δεόντως αποδεδειγμένη καταστροφή οικονομικών αγαθών, που έχει ως μόνο σκοπό τη δημιουργία νέων, πιο σύγχρονων οικονομικών αγαθών που έχουν τον ίδιο προορισμό, να θεωρηθεί μεταβολή των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη για τον καθορισμό του ποσού της έκπτωσης του φόρου εισροών κατά την έννοια του άρθρου 185, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112;

3) Έχει το άρθρο 185, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112 την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβλέπουν διακανονισμό σε περίπτωση καταστροφής περιουσιακού αγαθού, αν κατά την απόκτησή του δεν έγινε καμία πληρωμή ή έγινε μερική πληρωμή;

4) Έχει το άρθρο 185, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2006/112 την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτό μια εθνική ρύθμιση όπως το άρθρο 79, παράγραφος 3, του βουλγαρικού νόμου για τον ΦΠΑ ή το άρθρο 80, παράγραφος 2, σημείο 1, του νόμου αυτού, η οποία προβλέπει τον διακανονισμό της έκπτωσης του φόρου εισροών στις περιπτώσεις καταστροφής περιουσιακών στοιχείων κατά την απόκτηση των οποίων καταβλήθηκαν ολοσχερώς το βασικό ποσό και ο υπολογισθείς φόρος και εξαρτά τη μη διενέργεια του διακανονισμού από άλλη προϋπόθεση και όχι την πληρωμή;

5) Έχει το άρθρο 185, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112 την έννοια ότι αποκλείει τη δυνατότητα διακανονισμού της έκπτωσης του φόρου εισροών στην περίπτωση της κατεδάφισης ενός συγκροτήματος κτισμάτων που πραγματοποιείται με μόνο σκοπό την ανέγερση, στη θέση του, ενός νέου, πιο σύγχρονου συγκροτήματος κτισμάτων που εξυπηρετεί τον ίδιο σκοπό όπως τα κατεδαφισθέντα κτίσματα και πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τη διενέργεια πράξεων για τις οποίες γεννάται δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών;

([1]) ΕΕ L 347, σ. 1.

Προσφυγή της 19ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-241/11)

(2011/C 232/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα): Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Z. Malůšková, N. Yerrell και K.-Ph. Wojcik)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 8, 9, 13, 15 έως 18 και 20, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 2003, για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών ([1]), και παραβαίνοντας έτσι τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 22, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως στην υπόθεση C-343/08, Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας, και, επομένως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

— να υποχρεώσει την Τσεχική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης»:

  — το κατ' αποκοπή ποσό των 5 644,80 ευρώ για κάθε ημέρα που καθυστερεί η εφαρμογή των μέτρων για την εκτέλεση της αποφάσεως στην υπόθεση C-343/08, Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας, από τη δημοσίευση της αποφάσεως στην υπόθεση C-343/08, της 14ης Ιανουαρίου 2010,

    — μέχρι την ημέρα εκδόσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση, ή

    — μέχρι τη λήψη των μέτρων για την εκτέλεση της αποφάσεως στην υπόθεση C-343/08, Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας, εάν η ημερομηνία αυτή είναι μεταγενέστερη της δημοσιεύσεως της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση, και

  — χρηματική ποινή ύψους 22 364,16 ευρώ για κάθε ημέρα που καθυστερεί η εφαρμογή των μέτρων για την εκτέλεση της αποφάσεως στην υπόθεση C-343/08, Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας, από τη δημοσίευση της αποφάσεως στην παρούσα υπόθεση, μέχρι τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεση της αποφάσεως στην υπόθεση C-343/08, Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας·

— να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 14 Ιανουαρίου 2010, το Δικαστήριο εξέδωσε την απόφαση στην υπόθεση C-343/08, Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας ([2]), με την οποία έκρινε ότι, «*η Τσεχική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 8, 9, 13, 15 έως 18 και 20, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 2003/41, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία και ιδίως από το άρθρο της 22, παράγραφος 1*».

Μέχρι σήμερα, η Τσεχική Δημοκρατία δεν ανέφερε στην Επιτροπή ότι θέσπισε τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 8, 9, 13, 15 έως 18 και 20, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 2003/41, προκειμένου να τηρηθούν οι υποχρεώσεις που αυτή υπέχει από το άρθρο 22, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας. Συνεπώς, η Επιτροπή εκτιμά ότι η Τσεχική Δημοκρατία δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα για να εκτελέσει την απόφαση στην υπόθεση C-343/08. Βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, εάν η Επιτροπή κρίνει ότι το συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου, μπορεί να προσφύγει στο Δικαστήριο, προσδιορίζοντας ταυτόχρονα το ύψος του κατ' αποκοπή ποσού ή της χρηματικής ποινής που οφείλει να καταβάλει το κράτος μέλος και το οποίο η Επιτροπή κρίνει κατάλληλο για την περίσταση. Βάσει της μεθόδου που προβλέπεται στην ανακοίνωση για την εφαρμογή του άρθρου 228 της Συνθήκης ΕΚ [SEC (2005) 1658], της 13ης Δεκεμβρίου 2005, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να υποχρεώσει την Τσεχική Δημοκρατία να καταβάλει το οφειλόμενο κατ' αποκοπή ποσό και τη χρηματική ποινή, κατά τα ζητούμενα.

([1]) ΕΕ L 235, σ. 10.

([2]) Δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 19 Μαΐου 2011 — Hristo Byankov κατά Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Υπόθεση C-249/11)

(2011/C 232/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia–grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Hristo Byankov

Καθού: Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Απαιτεί η αρχή της καλόπιστης συνεργασίας του άρθρου 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε συνδυασμό με τα άρθρα 20 και 21 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενόψει των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, την εφαρμογή εθνικής διατάξεως κράτους μέλους όπως είναι αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης –δυνάμει της οποίας η ακύρωση απρόσβλητης διοικητικής πράξεως είναι νόμιμη προκειμένου να ληφθεί υπόψη προσβολή θεμελιώδους δικαιώματος την οποία διαπίστωσε απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το οποίο αναγνωρίζεται ταυτόχρονα και στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως είναι το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηκόων των κρατών μελών– ακόμη και σε σχέση με δοθείσα από απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ερμηνεία των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης οι οποίες αφορούν τους περιορισμούς στην άσκηση του εν λόγω δικαιώματος, όταν η ακύρωση της διοικητικής πράξεως είναι αναγκαία προκειμένου να παύσει η προσβολή του δικαιώματος;

2) Συνάγεται από το άρθρο 31, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2004/38 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ ([1]), ότι, όταν κράτος μέλος προέβλεψε στο εθνικό δίκαιό του διαδικασία για την αναθεώρηση διοικητικής πράξεως η οποία περιορίζει το δικαίωμα που απορρέει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, η αρμόδια διοικητική αρχή υποχρεούται, κατόπιν αιτήσεως του αποδέκτη της διοικητικής πράξεως, να προβεί σε αναθεώρησή της και να κρίνει τη νομιμότητά της λαμβάνοντας υπόψη και τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί ερμηνείας των σχετικών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης οι οποίες ρυθμίζουν τις προϋποθέσεις και τους περιορισμούς υπό τους οποίους ασκείται το δικαίωμα αυτό, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ο επιβαλλόμενος περιορισμός του δικαιώματος κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί αναθεωρήσεως δεν είναι δυσανάλογος στην περίπτωση κατά την οποία η διοικητική πράξη περί επιβολής του περιορισμού έχει ήδη καταστεί απρόσβλητη κατά την ημερομηνία αυτή;

3) Επιτρέπουν οι διατάξεις του άρθρου 52, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι διατάξεις του άρθρου 27, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38 την εφαρμογή εθνικής διατάξεως η οποία προβλέπει την επιβολή περιορισμού στο δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας υπηκόου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποκλειστικά και μόνο λόγω της υπάρξεως οφειλής προς ιδιώτη, και δη προς εμπορική εταιρία, η οποία υπερβαίνει ένα συγκεκριμένο, νομοθετικώς οριζόμενο, ποσό και δεν συνοδεύεται από ασφάλειες, εφόσον παράλληλα εκκρεμεί διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως για την είσπραξη της απαιτήσεως, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η προβλεπόμενη στο δίκαιο της Ένωσης δυνατότητα εισπράξεως της απαιτήσεως από αρχή άλλου κράτους μέλους;

([1]) ΕΕ L 158, σ. 77.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ουγγαρία) στις 25 Μαΐου 2011 — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége κατά Oskar Shomodi

(Υπόθεση C-254/11)

(2011/C 232/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Αναιρεσίβλητος: Oskar Shomodi

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει να ερμηνευθεί η διάταξη του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) 1931/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006 ([1]) (κανονισμός σχετικά με την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία), που ορίζει σε τρεις μήνες τη μέγιστη επιτρεπόμενη διάρκεια κάθε συνεχούς παραμονής –λαμβανομένων ιδίως υπόψη των όσων ορίζουν τα άρθρα 2, στοιχείο α', και 3, σημείο 3, του εν λόγω κανονισμού–, υπό την έννοια ότι ο κανονισμός επιτρέπει τις πολλαπλές εισόδους και εξόδους και τη συνεχή παραμονή μέγιστης διάρκειας τριών μηνών, βάσει των διμερών συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών δυνάμει του άρθρου 13 του εν λόγω κανονισμού και, ως εκ τούτου, πριν από τη λήξη της τρίμηνης προθεσμίας παραμονής, ο κάτοικος παραμεθόριας περιοχής ο οποίος διαθέτει άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας μπορεί να διακόψει τη συνεχή παραμονή και, αφού διασχίσει εκ νέου τα σύνορα, να έχει εκ νέου δικαίωμα τρίμηνης συνεχούς παραμονής;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: μπορεί να θεωρηθεί ότι διακόπτεται η συνεχής παραμονή κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού περί τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας οσάκις η είσοδος και η έξοδος πραγματοποιούνται αυθημερόν ή σε δύο συναπτές ημέρες;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: ποιο χρονικό διάστημα ή ποιο άλλο κριτήριο εκτιμήσεως πρέπει να ληφθεί υπόψη, στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 5 του κανονισμού περί τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας, προκειμένου να διαπιστωθεί ότι υπήρξε διακοπή της συνεχούς παραμονής;

4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: μπορεί να ερμηνευθεί η διάταξη που επιτρέπει τη συνεχή παραμονή μέγιστης διάρκειας τριών μηνών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5 του κανονισμού περί τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας υπό την έννοια ότι πρέπει να προστίθεται ο χρόνος παραμονής στο πλαίσιο των πολλαπλών εισόδων και εξόδων και ότι, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 20, παράγραφος 1, της συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 239, της 22ας Σεπτεμβρίου 2000, σ. 19, στο εξής: «σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν») –ή οποιαδήποτε άλλο κανόνα που διέπει τον χώρο Σένγκεν–, εάν το άθροισμα των ούτω υπολογιζομένων ημερών ανέρχεται σε ενενήντα τρεις, ήτοι τρεις μήνες, πρέπει να θεωρείται ότι η άδεια τοπικής διασυνοριακής κυκλοφορίας δεν παρέχει πλέον δικαίωμα παραμονής εντός των έξι μηνών από της ημερομηνίας πρώτης εισόδου;

5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα: πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη, στο πλαίσιο της αθροίσεως αυτής, οι πολλαπλές είσοδοι και έξοδοι εντός της αυτής ημέρας καθώς και η χωριστή είσοδος και έξοδος εντός της αυτής ημέρας, και ποια μέθοδος υπολογισμού πρέπει να χρησιμοποιείται προς τούτο;»

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 1931/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, περί κανόνων σχετικά με την τοπική διασυνοριακή κυκλοφορία στα εξωτερικά χερσαία σύνορα των κρατών μελών και τροποποιήσεως των διατάξεων της σύμβασης Σένγκεν (ΕΕ L 405, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 26 Μαΐου 2011 — «Kremikovtsi» AD κατά Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

(Υπόθεση C-262/11)

(2011/C 232/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia–grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Kremikovtsi AD

Καθού: Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma (Υπουργός Οικονομίας, Ενέργειας και Τουρισμού)

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Εφαρμόζονται οι διατάξεις της ευρωπαϊκής συμφωνίας και, ειδικότερα, των αποφάσεων του συμβουλίου συνδέσεως ΕΕ-Βουλγαρίας επί των κρατικών ενισχύσεων, οι οποίες χορηγήθηκαν πριν από την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση δυνάμει των διατάξεων της ευρωπαϊκής συμφωνίας και, ειδικότερα, του άρθρου 9, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου 2, όταν η εκτίμηση της ασυμβατότητας της ούτω χορηγηθείσας κρατικής ενισχύσεως έπεται της ημερομηνίας προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, χρήζουν απαντήσεως τα κάτωθι ερωτήματα:

α) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ευρωπαϊκής συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου, που αφορά την επιμήκυνση του προβλεπόμενου στο άρθρο 9, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου 2 της ευρωπαϊκής συμφωνίας χρονικού διαστήματος να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μόνον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να διαπιστώσει εάν έχει εκτελεστεί πλήρως το πρόγραμμα αναδιαρθρώσεως και τα σχέδια του άρθρου 2 του πρόσθετου πρωτοκόλλου και αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 9, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου 2 της ευρωπαϊκής συμφωνίας; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, χρήζει απαντήσεως το κάτωθι ερώτημα:

β) Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του πρόσθετου πρωτοκόλλου της ευρωπαϊκής συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου, που αφορά την επιμήκυνση του προβλεπόμενου στο άρθρο 9, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου 2, της ευρωπαϊκής συμφωνίας χρονικού διαστήματος να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αρμόδια εθνική αρχή της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας έχει το δικαίωμα να προβεί στην έκδοση αποφάσεως για την ανάκτηση κρατικής ενισχύσεως η οποία δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 9, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου 2

της ευρωπαϊκής συμφωνίας; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως του Δικαστηρίου στο ερώτημα αυτό, χρήζει απαντήσεως το κάτωθι ερώτημα:

2) Πρέπει η διάταξη του σημείου 1 του σχετικού με τους κανόνες του ανταγωνισμού μέρους του παραρτήματος V της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρία και της Ρουμανίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η επίμαχη κρατική ενίσχυση αποτελεί «νέα ενίσχυση» κατά την έννοια του σημείου 1, παράγραφος 2, του παραρτήματος αυτού; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να εφαρμοστούν στην περίπτωση αυτή οι διατάξεις του άρθρου 107 ΣΛΕΕ και του άρθρου 108 ΣΛΕΕ (άρθρο 87 ΕΚ και άρθρο 88 ΕΚ) περί κρατικών ενισχύσεων καθώς και οι διατάξεις του κανονισμού 659/1999 ([1]) επί τέτοιων «νέων ενισχύσεων»;

α) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό πρέπει να απαντηθεί το ακόλουθο ερώτημα: έχουν οι διατάξεις του σημείου 1 του παραρτήματος V της πράξεως προσχωρήσεως την έννοια ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές δεν μπορούν να προβούν στην ανάκτηση κρατικής ενισχύσεως, όπως είναι αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της κύριας δίκης, προτού η Επιτροπή εκδώσει απόφαση κηρύσσουσα την επίμαχη κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη προς την Κοινή Αγορά;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα: πρέπει η προσκομισθείσα ενώπιον του Varhoven administrativen sad (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) απόφαση της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2009 να θεωρηθεί αρνητική απόφαση σε σχέση με παράνομη ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 14 του κανονισμού 659/1999;

([1]) ΕΕ L 83, σ. 1.

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-269/11)

(2011/C 232/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios, M. Šimerdová)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία, επιτρέποντας στα πρακτορεία ταξιδίων να εφαρμόσουν, δυνάμει του άρθρου 89 του νόμου 235/2004, για τον φόρο προστιθέμενης αξίας, το ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδίων όσον αφορά θέματα παροχής ταξιδιωτικών υπηρεσιών σε πρόσωπα που δεν είναι ταξιδιώτες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας·

— να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στην Τσεχική Δημοκρατία, το ειδικό καθεστώς ΦΠΑ για τους ταξιδιωτικούς πράκτορες, που προβλέπεται στα άρθρα 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112 του Συμβουλίου, εφαρμόζεται όχι μόνο σε υπηρεσίες που παρέχονται από ταξιδιωτικά πρακτορεία προς ταξιδιώτες, αλλά και σε υπηρεσίες που παρέχονται σε πρόσωπα που δεν είναι ταξιδιώτες. Στην Τσεχική Δημοκρατία, το ειδικό καθεστώς έχει εφαρμογή, σύμφωνα με το άρθρο 89 του ν. 235/2004 για τον φόρο προστιθέμενης αξίας, και στην περίπτωση ταξιδιωτικών υπηρεσιών που παρέχονται σε νομικό πρόσωπο το οποίο πωλεί τις υπηρεσίες αυτές σε άλλα ταξιδιωτικά πρακτορεία. Η Επιτροπή θεωρεί ότι τούτο αντιβαίνει στα άρθρα 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112 του Συμβουλίου, βάσει των οποίων το ειδικό καθεστώς των ταξιδιωτικών πρακτορείων έχει εφαρμογή μόνον όταν η ταξιδιωτική υπηρεσία παρέχεται σε ταξιδιώτη. Τόσο το γράμμα των άρθρων 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112 του Συμβουλίου όσο και ο επιδιωκόμενος από τις διατάξεις αυτές σκοπός στηρίζουν τη θέση της Επιτροπής.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 31 Μαΐου 2011 — Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (ΤΕΕ) κ.λπ. κατά Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνίας και Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών

(Υπόθεση C-271/11)

(2011/C 232/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (ΤΕΕ), Σύλλογος Ελλήνων Διπλωματούχων αεροναυπηγών μηχανικών (ΣΕΑ), Αλέξανδρος Τσιάπας, Αντώνιος Οικονομόπουλος, Απόστολος Μπαταρέγκας, Βασίλειος Κουλούκης, Γεώργιος Οικονομόπουλος, Ηλίας Ηλιάδης, Ιωάννης Τερτίγκας, Πανελλήνιος Σύλλογος Αερολιμενικών Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας,.Ελένη Θεοδωρίδου, Ιωάννης Καρνεσιώτης, Αλεξάνδρα Ευθυμίου,και Ελένη Σαατσάκη

Καθών: Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης,Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνίας και Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών

Προδικαστικά ερωτήματα:

«α) Κατά την έννοια του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΚ) 2042/2003, σε συνδυασμό με την διάταξη M.B.902 στοιχείο β'σημείο 1 του Τμήματος Θ'της Ενότητας Β'του Παραρτήματος Ι του εν λόγω Κανονισμού, και ενόψει των οριζομένων με την διάταξη AMC M.B. 102(c) σημείο 1 (εδάφια 1.1 — 1.2, 1.6, 1.7) του Τμήματος Α' της Ενότητας Β'του Παραρτήματος Ι της αποφάσεως του EASA No 2003/19/RM/28.11.2003 περί των αποδεκτών μέσων συμμορφώσεως προς τον ανωτέρω Κανονισμό 2042/2003, έχει ο εθνικός νομοθέτης, κατά την θέσπιση

συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή του εν λόγω Κανονισμού, την ευχέρεια να κατανείμει το έργο της επιθεωρήσεως του αεροσκάφους για την διαπίστωση της συμμορφώσεως του με τις ισχύουσες απαιτήσεις αξιοπλοΐας μεταξύ πλειόνων κατηγοριών/ειδικοτήτων επιθεωρητών, καθεμία από τις οποίες να ελέγχει, ως προς συγκεκριμένο μόνον τομέα, την αξιοπλοΐα του αεροσκάφους; Ειδικώτερα, είναι σύμφωνη με τον ανωτέρω Κανονισμό 2042/2003 εθνική ρύθμιση, όπως η εν προκειμένω κρίσιμη, με την οποία να προβλέπονται Επιθεωρητές Πτητικής Ικανότητας (Airworthiness and Avionics Inspectors), Επιθεωρητές Πτητικής Λειτουργίας (Flight Operations Inspectors), Επιθεωρητές Ασφαλείας Θαλάμου Επιβατών (Cabin Safety Inspectors) και Επιθεωρητές πτυχίων και αδειών (Licensing Inspectors);

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, η διάταξη M.B.902 στοιχείο β'σημείο 1 του Τμήματος Θ'της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού (ΕΚ) 2042/2003 έχει την έννοια ότι κάθε πρόσωπο, στο οποίο καθήκοντα επιθεωρήσεως της αξιοπλοΐας του αεροσκάφους ως προς συγκεκριμένο μόνον τομέα, πρέπει να διαθέτει πενταετή εμπειρία σε όλα τα αντικείμενα, που αποβλέπουν στην εξασφάλιση της διαρκούς αξιοπλοΐας του αεροσκάφους, ή αρκεί πενταετής πείρα σχετική με τα συγκεκριμένα καθήκοντα που του ανατίθενται και την ειδικότητα που έχει;

γ) Σε περίπτωση που στο ανωτέρω ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι αρκεί πενταετής πείρα σχετική με τα συγκεκριμένα καθήκοντα που ανατίθενται στο αρμόδιο για την επιθεώρηση προσωπικό, καλύπτει τις απαιτήσεις της προαναφερθείσης διατάξεως M.B. 902 στοιχείο β'σημείο 1 του Τμήματος Θ'της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού (ΕΚ) 2042/2003, που προβλέπει ότι το προσωπικό επιθεωρήσεως πρέπει να διαθέτει "τουλάχιστον πέντε ετών πείρα στην διαρκή αξιοπλοΐα", εθνική διάταξη, όπως η εν προκειμένω κρίσιμη, η οποία ορίζει ότι οι Επιθεωρητές Πτητικής Ικανότητας (Airworthiness and Avionics Inspectors), οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για την εποπτεία και τον έλεγχο των πτητικών μέσων, των εγκεκριμένων οργανισμών συντηρήσεως, καθώς και των αερομεταφορέων, σύμφωνα με τους κανονισμούς που περιέχονται στο εγχειρίδιο του ICAO doc 9760, πρέπει να έχουν προϋπηρεσία τουλάχιστον πέντε ετών σε περιβάλλον συνεργείου συντηρήσεως αεροσκαφών και να έχουν εργασθεί στην συντήρηση αεροσκαφών;

δ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, είναι σύμφωνη με τον Κανονισμό (ΕΚ) 2042/2003 εθνική διάταξη, όπως η εν προκειμένω κρίσιμη, η οποία εξομοιώνει τους κατόχους άδειας συντήρησης αεροσκαφών σύμφωνα με το Μέρος-66 (ΠαράρτημαΙΙΙ) του εν λόγω Κανονισμού με τους κατόχους πτυχίων σχολών ανωτάτης εκπαιδεύσεως αεροπορικού αντικειμένου, προβλέποντας ότι και οι δύο αυτές κατηγορίες προσώπων πρέπει, για να πιστοποιηθούν ως Επιθεωρητές Πτητικής Ικανότητας, να έχουν εμπειρία σε συνεργείο συντηρήσεως αεροσκαφών;

ε) Ως πενταετής πείρα στην διαρκή αξιοπλοΐα νοείται, κατά την διάταξη M.B.902 στοιχείο β'σημείο 1 του Τμήματος Θ'της Ενότητας Β'του Παραρτήματος Ι του εν λόγω Κανονισμού 2042/2003, ενόψει και των προβλεπομένων στην διάταξη AMC M.B. 102 (c) σημείο 1 εδάφια 1.4. και 1.5 του Τμήματος Α'της Ενότητας Β'του Παραρτήματος Ι της αποφάσεως του EASA No 2003/19/RM/28.11.2003 περί των αποδεκτών μέσων συμμορφώσεως προς τον ανωτέρω Κανονισμό 2042/2003, η πρακτική εμπειρία που έχει ενδεχομένως αποκτηθεί στα πλαίσια σπουδών για την κτήση σχετικού ακαδημαϊκού τίτλου ή μόνον η εμπειρία που αποκτήθηκε σε πραγματικές συνθήκες εργασίας, ανεξάρτητα από σπουδές και μάλιστα μετά την λήξη των σπουδών και την κτήση του σχετικού τίτλου;

στ) Κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως του Κανονισμού 2042/2003 ως πενταετής πείρα στην διαρκή αξιοπλοΐα, νοείται και η πείρα που αποκτήθηκε από την ενδεχόμενη άσκηση κατά το παρελθόν και πριν ακόμη από την θέση σε ισχύ του εν λόγω Κανονισμού, καθηκόντων επιθεωρήσεως της αξιοπλοΐας αεροσκαφών;

ζ) Κατά την έννοια της διατάξεως M.B.902 στοιχείο β'σημείο 2 του Τμήματος Θ'της Ενότητας Β'του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού 2042/2003, για να επιλεγεί κατ'αρχήν ως Επιθεωρητής κάτοχος άδειας συντηρήσεως αεροσκαφών κατά το Μέρος-66 (Παράρτημα ΙΙΙ του ίδιου Κανονισμού 2042/2003), πρέπει να έχει υποστεί πριν από την επιλογή του αυτή πρόσθετη εκπαίδευση σε ζητήματα σχετικά με την αξιοπλοΐα των αεροσκαφών ή αρκεί να παρασχεθεί σε αυτόν τέτοια εκπαίδευση μετά την κατ'αρχήν επιλογή του και πριν αναλάβει τα καθήκοντα του Επιθεωρητή;

η) Κατά την έννοια της διατάξεως M.B.902 στοιχείο β'σημείο 3 του Τμήματος Θ'της Ενότητας Β'του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού 2042/2003, που προβλέπει ότι το προσωπικό επιθεωρήσεως πρέπει να διαθέτει "επίσημη εκπαίδευση στην αεροναυτική συντήρηση", μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά τέτοια εκπαίδευση σύστημα εκπαιδεύσεως, το οποίο θεσπίζεται από τον εθνικό νομοθέτη και έχει τα εξής χαρακτηριστικά: i) παρέχεται εκπαίδευση μετά την κατ'αρχήν επιλογή κάποιου προσώπου ως Επιθεωρητή βάσει τυπικών και μόνον προσόντων, ii) η εκπαίδευση αυτή δεν διαφοροποιείται αναλόγως με τα τυπικά προσόντα των κατ'αρχήν επιλεγέντων ως Επιθεωρητών και iii) στο πλαίσιο του συστήματος αυτού εκπαιδεύσεως δεν προβλέπονται ούτε διαδικασία και κριτήρια αξιολογήσεως του εκπαιδευομένου, ούτε τελική δοκιμασία για την διαπίστωση της επαρκείας του, μετά την περάτωση της εκπαιδεύσεως του;

θ) Η διάταξη M.B.902 στοιχείο β'σημείο 4 του Τμήματος Θ'της Ενότητας Β'του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού 2042/2003, η οποία προβλέπει ότι το προσωπικό επιθεωρήσεως της αξιοπλοΐας πρέπει να διαθέτει "Θέση στην ιεραρχία με ανάλογες αρμοδιότητες", έχει την έννοια ότι η θέση στην ιεραρχία αποτελεί προσόν που πρέπει να διαθέτει κάποιος για να μπορέσει να πιστοποιηθεί ως Επιθεωρητής, υπό την έννοια ότι πρέπει, στην προηγούμενη απασχόλησή του, να κατείχε ανώτερη θέση; η ανωτέρω διάταξη του Κανονισμού 2042/2003 έχει την έννοια, ενόψει και των προβλεπομένων στην διάταξη AMC M.B. 902 (β) σημείο 3 του Τμήματος Α'της Ενότητας Β'του Παραρτήματος Ι της αποφάσεως του EASA No 2003/19/RM/28.11.2003, ότι μετά την κατ'αρχήν επιλογή κάποιου ως Επιθεωρητή, πρέπει να δοθεί σε αυτόν θέση στην ιεραρχία της αρχής, που είναι αρμόδια για την επιθεώρηση της αξιοπλοΐας των αεροσκαφών, τέτοια που να του επιτρέπει να δεσμεύει με την υπογραφή του την αρχή αυτή;

ι) Αν η προαναφερθείσα διάταξη M.B.902 στοιχείο β' σημείο 4 του Τμήματος Θ'της Ενότητος Β'του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού έχει την δεύτερη από τις ανωτέρω εκτεθείσες έννοιες, μπορεί να θεωρηθεί ότι καλύπτεται η, ενόψει της εννοίας αυτής, απαίτηση του Κανονισμού με ρύθμιση του εθνικού δικαίου, η οποία προβλέπει ότι χωρεί πιστοποίηση του Επιθεωρητή μετά την θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση του, οπότε μπορεί πλέον να διενεργεί επιθεωρήσεις προς διαπίστωση της αξιοπλοΐας των αεροσκαφών, υπογράφοντας μόνος αυτός τα σχετικά με την επιθεώρηση έγγραφα και δεσμεύοντας την αρμόδια αρχή;

ια) Περαιτέρω, αν η προαναφερθείσα διάταξη M.B.902 στοιχείο β'σημείο 4 του Τμήματος Θ'της Ενότητας Β'του Παραρτήματος Ι του Κανονισμού 2042/2003 έχει την δεύτερη από τις ανωτέρω εκτεθείσες έννοιες, είναι σύμφωνη με αυτήν εθνική διάταξη, όπως η εν προκειμένω κρίσιμη, η οποία προβλέπει ότι για την κατ'αρχήν επιλογή προσώπου ως Επιθεωρητή Πτητικής Ικανότητας επιθυμητό είναι το πρόσωπο αυτό να έχει προηγουμένως προαχθεί "σε ανώτερους βαθμούς στην ιεραρχία και στην ευθύνη συνεργείου συντήρησης αεροσκαφών";

ιβ) Κατά την έννοια του Κανονισμού (ΕΚ) 2042/2003, ο οποίος δεν ρυθμίζει το ζήτημα αν και υπό ποίες προϋποθέσεις οι ασκήσαντες πριν από τον έναρξη ισχύος του καθήκοντα Επιθεωρητή, σχετικά με τον έλεγχο της αξιοπλοΐας αεροσκαφών, δικαιούνται να συνεχίσουν να ασκούν τα καθήκοντα αυτά και μετά την θέση σε ισχύ του εν λόγω Κανονισμού, ο εθνικός νομοθέτης είχε υποχρέωση να προβλέψει ότι πρόσωπα που ασκούσαν καθήκοντα Επιθεωρητή κατά την έναρξη ισχύος του ανωτέρω Κανονισμού (ή ενδεχομένως και σε προηγούμενο χρόνο) έπρεπε αυτομάτως να επαναπιστοποιηθούν ως Επιθεωρητές, χωρίς προηγουμένως να υποβληθούν σε διαδικασία επιλογής και

αξιολογήσεως; Ή, μήπως, ο ανωτέρω Κανονισμός 2042/2003, οποίος αποσκοπεί στην βελτίωση της ασφάλειας των αερομεταφορών και όχι στην κατοχύρωση επαγγελματικών δικαιωμάτων εργαζομένων στην αρμόδια για την επιθεώρηση της αξιοπλοΐας των αεροσκαφών αρχή του κράτους μέλους, έχει τη έννοια ότι παρέχεται απλώς η ευχέρεια στα κράτη μέλη, αν κρίνουν τούτο ενδεδειγμένο, να συνεχίσουν να απασχολούν ως Επιθεωρητές για την διαπίστωση της αξιοπλοΐας των αεροσκαφών πρόσωπα που εκτελούσαν σχετικές επιθεωρήσεις πριν από τη έναρξη ισχύος του προαναφερθέντος Κανονισμού, ακόμη και αν τα πρόσωπα αυτά δεν έχουν τα προσόντα, που απαιτεί ο εν λόγω Κανονισμός, ενόψει και των προβλεπομένων σχετικώς στην διάταξη AMC M:B.902 (b) σημείο 4 του Τμήματος Α'της Ενότητας Β' του Παραρτήματος Ι της αποφάσεως του EASA No 2003/19/RM/28.11.2003;

ιγ) Σε περίπτωση, που γίνει δεκτό ότι, κατά την έννοια του Κανονισμού (ΕΚ) 2042/2003, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να επαναπιστοποιήσουν αυτομάτως, χωρίς την τήρηση διαδικασίας επιλογής, πρόσωπα, τα οποία ασκούσαν καθήκοντα Επιθεωρητών πριν από την έναρξη ισχύος του εν λόγω Κανονισμού, είναι σύμφωνη με τον Κανονισμό αυτόν διάταξη του εθνικού δικαίου, όπως η εν προκειμένω κρίσιμη, που προβλέπει ότι για να επαναπιστοποιηθούν ως Επιθεωρητές τα πρόσωπα αυτά πρέπει να ασκούσαν πράγματι καθήκοντα Επιθεωρητή όχι κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος του ανωτέρω Κανονισμού, αλλά κατά τον μεταγενέστερο χρόνο ενάρξεως ισχύος της εν λόγω διατάξεως του εθνικού δικαίου;»

Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-293/11)

(2011/C 232/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριαντάφυλλου και C. Soulay)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

Να αναγνωρίσει το Δικαστήριο ότι εφαρμόζοντας το ειδικό καθεστώς ΦΠΑ των πρακτορείων ταξιδίων σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι ταξιδιωτικές υπηρεσίες πωλήθηκαν σε άλλο πρόσωπο εκτός του ταξιδιώτη, η Ελληνική Δημοκρατίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ [1].

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το καθεστώς των πρακτορείων ταξιδίων εφαρμόζεται μόνο στις υπηρεσίες που παρέχονται απευθείας στους ταξιδιώτες, σύμφωνα με το γράμμα της οδηγίας στις περισσότερες γλώσσες. Ακόμη και η αγγλική απόδοση, που χρησιμοποιεί, σε ένα μόνο μέρος, τον όρο πελάτης (customer) δεν θα είχε νόημα, αν δεν αφορούσε μόνον τους ταξιδιώτες. Το ίδιο συμπέρασμα συνάγεται από τη συνδυαστική ανάγνωση όλων των συναφών διατάξεων (συστηματικό επιχείρημα).Και η ιστορική ερμηνεία τείνει στο ίδιο συμπέρασμα, αφού η οδηγία ΦΠΑ απλώς κωδικοποίησε την Έκτη οδηγία, χωρίς να μεταβάλει το περιεχόμενό της. Όσο για τη τελεολογική ερμηνεία, αυτό που έχει σημασία είναι να μην επιτρέπεται η διπλή φορολόγηση των πρακτορείων ορισμένων κρατών μελών (με τον αποκλεισμό των εκπτώσεων σε περίπτωση εκτεταμένης εφαρμογής του καθεστώτος των πρακτορείων ταξιδίων). Η όποια ατέλεια της οδηγίας δεν μπορεί να διορθώνεται από τα κατ'ιδίαν κράτη χωρίς επίσημη τροποποίηση του κειμένου της.

---

[1] ΕΕ L 347 της 11.12.2006

Προσφυγή της 10ης Ιουνίου 2011 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-295/11)

(2011/C 232/34)

Γλώσσα της διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Calmieri και S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου της 10ης Μαρτίου 2011, για την έγκριση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών (2011/167/ΕΕ) ([1])

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Ιταλική Δημοκρατία προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, υποστηρίζει ότι η διαδικασία ενισχυμένης συνεργασίας εγκρίθηκε από το Συμβούλιο πέραν των ορίων που προβλέπει το άρθρο 20, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ, κατά το οποίο η διαδικασία αυτή εγκρίνεται μόνο στο πλαίσιο της μη αποκλειστικής δικαιοδοσίας της Ένωσης. Πράγματι, η Ένωση έχει αποκλειστική δικαιοδοσία για τη δημιουργία «ευρωπαϊκών τίτλων», που έχουν ως νομική βάση το άρθρο 118 ΣΛΕΕ.

Δεύτερον, υποστηρίζει ότι η έγκριση της ενισχυμένης συνεργασίας εν προκειμένω παράγει αντίθετα αποτελέσματα, ή τουλάχιστον αποτελέσματα που δεν συνάδουν με τους σκοπούς βάσει των οποίων ο θεσμός αυτός προβλέπεται από τις Συνθήκες. Εφόσον η έγκριση αυτή αντιβαίνει τουλάχιστο στο πνεύμα, αν όχι στο γράμμα, του άρθρου 118 ΣΛΕΕ, είναι αντίθετη προς το άρθρο 326, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, στο μέτρο που προβλέπει ότι η ενισχυμένη συνεργασία πρέπει να συνάδει με τις Συνθήκες και το δίκαιο της Ένωσης.

Τρίτον, η Ιταλική Δημοκρατία διατείνεται ότι η απόφαση περί εγκρίσεως εκδόθηκε χωρίς επαρκή εξέταση του last resort αιτήματος και χωρίς κατάλληλη επ' αυτού αιτιολογία.

Τέλος, η απόφαση περί εγκρίσεως αντίκειται στο άρθρο 326 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που προκαλεί ζημία στην εσωτερική αγορά, εισάγοντας εμπόδιο στο μεταξύ κρατών μελών εμπόριο και δυσμενή διάκριση μεταξύ επιχειρήσεων και στρεβλώνοντας τον ανταγωνισμό. Επιπλέον, δεν συμβάλλει στην ενίσχυση της ενταξιακής διαδικασίας της Ένωσης, κατά παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ.

([1]) ΕΕ L 76, σ. 53.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) στις 14 Ιουνίου 2011 — Dobrudzhanska petrolna kompania AD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto» — grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata Agentsia po Prihodite

(Υπόθεση C-298/11)

(2011/C 232/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Dobrudzhanska petrolna kompania AD

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto»— grad Varna, pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata Agentsia po Prihodite [Διευθυντή της Διευθύνσεως «Προσβολή και Διαχείριση της Εκτελέσεως» της Βάρνας της Κεντρικής Διοικήσεως της Εθνικής Υπηρεσίας Εσόδων]

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 80, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ([1]) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα του φόρου προστιθέμενης αξίας, την έννοια ότι, σε περίπτωση παραδόσεων μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων, εφόσον η αντιπαροχή είναι υψηλότερη από την κανονική αξία, η βάση της επιβολής του φόρου συνίσταται στην κανονική αξία της συναλλαγής μόνο στην περίπτωση κατά την οποία ο παραδίδων τα αγαθά ή ο παραλήπτης των αγαθών δεν έχει δικαίωμα πλήρους εκπτώσεως του φόρου εισροών που αναλογεί στην αγορά ή στην παραγωγή ή κατασκευή των παραδοθέντων αγαθών;

2) Έχει το άρθρο 80, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2006/112 την έννοια ότι, όταν ο παραδίδων το αγαθό έχει ασκήσει το δικαίωμα πλήρους εκπτώσεως του φόρου εισροών για τα αγαθά και τις υπηρεσίες που αποτέλεσαν αντικείμενο μεταγενέστερων παραδόσεων μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων καθορίζοντας την αξία τους σε επίπεδο χαμηλότερο από την κανονική αξία και όταν το δικαίωμα αυτό εκπτώσεως του φόρου εισροών δεν έχει διορθωθεί σύμφωνα με τα άρθρα 173 έως 177 της οδηγίας και η παράδοση δεν υπόκειται στην απαλλαγή κατά τα άρθρα 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, 378, παράγραφος 2, ή 380 έως 390 της οδηγίας, το κράτος μέλος δεν μπορεί να θεσπίσει μέτρα με τα οποία να προβλέπει ότι βάση επιβολής του φόρου είναι αποκλειστικά και μόνον η κανονική αξία;

3) Έχει το άρθρο 80, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2006/112 την έννοια ότι, όταν ο παραλήπτης του αγαθού έχει ασκήσει το δικαίωμα πλήρους εκπτώσεως του φόρου εισροών για τα αγαθά και τις υπηρεσίες που αποτέλεσαν αντικείμενο μεταγενέστερων παραδόσεων μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων καθορίζοντας την αξία τους σε επίπεδο χαμηλότερο από την κανονική αξία και όταν το δικαίωμα αυτό εκπτώσεως του φόρου εισροών δεν έχει διορθωθεί σύμφωνα με τα άρθρα 173 έως 177 της οδηγίας, το κράτος μέλος δεν μπορεί να θεσπίσει μέτρα με τα οποία να προβλέπει ότι βάση επιβολής του φόρου είναι αποκλειστικά και μόνον η κανονική αξία;

4) Απαριθμεί περιοριστικά το άρθρο 80, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2006/112 τις περιπτώσεις στις οποίες συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν μέτρα με τα οποία να προβλέπουν ότι βάση επιβολής του φόρου είναι, στην περίπτωση παραδόσεως, η κανονική αξία της συναλλαγής;

5) Επιτρέπεται να εφαρμόζεται μια εθνική νομική ρύθμιση, όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 27, παράγραφος 1, σημείο 1, του Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (του βουλγαρικού νόμου για τον ΦΠΑ), αν συντρέχουν περιστάσεις διαφορετικές από αυτές που απαριθμούνται στο άρθρο 80, παράγραφος 1, στοιχεία α', β' και γ', της οδηγίας 2006/112;

6) Έχει η διάταξη του άρθρου 80, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2006/112 απευθείας εφαρμογή, όταν συντρέχει περίπτωση όπως η προκείμενη και μπορεί το εθνικό δικαστήριο να εφαρμόσει τη διάταξη αυτή απευθείας;

(1) ΕΕ L 347, σ. 1.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 20ής Μαΐου 2011 [αίτηση του Oberlandesgericht Innsbruck (Αυστρία), για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pensionsversicherungsanstalt κατά Andrea Schwab

(Υπόθεση C-547/09) (1)

(2011/C 232/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(1) ΕΕ C 100 της 17.4.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-341/10) (1)

(2011/C 232/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(1) ΕΕ C 260 της 25.9.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 20ής Μαΐου 2011 [αίτηση του Tribunal Judicial de Vieira do Minho (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Manuel Afonso Esteves κατά Axa — Seguros de Portugal SA

(Υπόθεση C-437/10) (1)

(2011/C 232/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(1) ΕΕ C 317 της 20.11.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2011 — αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) — Rémi Paquot (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10) κατά État belge — SFP Finances

(Ενωθείσες υποθέσεις C-622/10 και C-623/10) (1)

(2011/C 232/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή των υποθέσεων.

(1) ΕΕ C 80 της 12.3.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 2011 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister van Financiën κατά G. in 't Veld

(Υπόθεση C-110/11) (1)

(2011/C 232/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(1) ΕΕ C 160 της 28.5.2011.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — Oetker Nahrungsmittel κατά ΓΕΕΑ — Bonfait (Buonfatti)

(Υπόθεση T-471/09) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος Buonfatti — Προγενέστερο λεκτικό σήμα Bonfait καταχωρισμένο στην Benelux — Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 232/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG (Bielefeld, Γερμανία) (εκπρόσωπος: F. Graf von Stosch, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: R. Manea)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Bonfait BV (Denekamp, Κάτω Χώρες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 2ας Οκτωβρίου 2009 (υπόθεση R 340/2007-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Bonfait BV και Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 2ας Οκτωβρίου 2009 (υπόθεση R 340/2007-4).*

2) *Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG.*

([1]) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)

(Υπόθεση T-475/09) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICO CENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 232/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ATB Norte, SL (Burgos, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς, P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. L. Curtis-Oliver και G. Marín Raigal, στη συνέχεια, F. Brandolini Kujman, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και G. Mannucci)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Ghidini, M. Mergati και C. Signorini, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 500/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της ATB Norte, SL, και της Bricocenter Italia Srl

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 500/2008-4) καθόσον έκανε δεκτή την προσφυγή που άσκησε η Bricocenter Italia Srl ενώπιον του τμήματος προσφυγών σχετικά με τις υπηρεσίες «διαφήμισης», «διαχείρισης επιχειρήσεων» και «εμπορικής διοίκησης», τις οποίες αφορούσε η αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3) *Οι ATB Norte, SL, Bricocenter Italia και το ΓΕΕΑ θα φέρουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία.*

([1]) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)

(Υπόθεση T-476/09) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICOCENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 232/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ATB Norte, SL (Μπούργκος, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. L. Curtis-Oliver και G. Marín Raigal, στη συνέχεια F. Brandolini Kujman, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και G. Mannucci)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Ghidini, M. Mergati και C. Signorini, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1006/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της ATB Norte, SL και της Bricocenter Italia Srl.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1006/2008-4), καθόσον κάνει δεκτή την προσφυγή που άσκησε η Bricocenter Italia Srl ενώπιον του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τις υπηρεσίες «διαφημίσεως», «διαχειρίσεως εμπορικών υποθέσεων» και «διοικήσεως εμπορικών επιχειρήσεων», τις οποίες αφορά η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3) *Η ATB Norte, SL, η Bricocenter Italia και το ΓΕΕΑ φέρουν έκαστος τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.*

([1]) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)

(Υπόθεση T-477/09) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICO CENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 232/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ATB Norte, SL (Burgos, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς, P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. L. Curtis-Oliver και G. Marín Raigal, στη συνέχεια, F. Brandolini Kujman, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και G. Mannucci)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Ghidini, M. Mergati και C. Signorini, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1008/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της ATB Norte, SL, και της Bricocenter Italia Srl

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1008/2008-4) καθόσον έκανε δεκτή την προσφυγή που άσκησε η Bricocenter Italia Srl ενώπιον του τμήματος προσφυγών σχετικά με τις υπηρεσίες «διαφήμισης», «διαχείρισης επιχειρήσεων» και «εμπορικής διοίκησης», τις οποίες αφορούσε η αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3) *Οι ATB Norte, SL, Bricocenter Italia και το ΓΕΕΑ θα φέρουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία.*

([1]) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)

(Υπόθεση T-478/09) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICO CENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 232/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ATB Norte, SL (Burgos, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς, P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. L. Curtis-Oliver και G. Marín Raigal, στη συνέχεια, F. Brandolini Kujman, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και G. Mannucci)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Ghidini, M. Mergati και C. Signorini, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1009/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της ATB Norte, SL, και της Bricocenter Italia Srl

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1009/2008-4) καθόσον έκανε δεκτή την προσφυγή που άσκησε η Bricocenter Italia Srl ενώπιον του τμήματος προσφυγών σχετικά με τις υπηρεσίες «διαφήμισης», «διαχείρισης επιχειρήσεων» και «εμπορικής διοίκησης», τις οποίες αφορούσε η αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3) *Οι ATB Norte, SL, Bricocenter Italia και το ΓΕΕΑ θα φέρουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία.*

([1]) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICO CENTER Garden)

(Υπόθεση T-479/09) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICO CENTER Garden — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 232/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ATB Norte, SL (Burgos, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς, P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. L. Curtis-Oliver και G. Marín Raigal, στη συνέχεια, F. Brandolini Kujman, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και G. Mannucci)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Ghidini, M. Mergati και C. Signorini, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1044/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της ATB Norte, SL, και της Bricocenter Italia Srl

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 24ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1044/2008-4) καθόσον έκανε δεκτή την προσφυγή που άσκησε η Bricocenter Italia Srl ενώπιον του τμήματος προσφυγών σχετικά με τις υπηρεσίες «διαφήμισης», «διαχείρισης επιχειρήσεων» και «εμπορικής διοίκησης», τις οποίες αφορούσε η αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3) *Οι ATB Norte, SL, Bricocenter Italia και το ΓΕΕΑ θα φέρουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία.*

([1]) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICOCENTER)

(Υπόθεση T-480/09) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICOCENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 232/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ATB Norte, SL (Μπούργκος, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver και G. Marín Raigal, στη συνέχεια F. Brandolini Kujman, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και G. Mannucci)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Ghidini, M. Mergati και C. Signorini, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1045/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της ATB Norte, SL και της Bricocenter Italia Srl.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 28ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1045/2008-4), καθόσον κάνει δεκτή την προσφυγή που άσκησε η Bricocenter Italia Srl ενώπιον του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τις υπηρεσίες «διαφημίσεως», «διαχειρίσεως εμπορικών υποθέσεων» και «διοικήσεως εμπορικών επιχειρήσεων», τις οποίες αφορά η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3) *Η ATB Norte, SL, η Bricocenter Italia και το ΓΕΕΑ φέρουν έκαστος τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.*

([1]) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (maxi BRICO CENTER)

(Υπόθεση T-481/09) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος maxi BRICOCENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 232/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ATB Norte, SL (Μπούργκος, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. L. Curtis-Oliver και G. Marín Raigal, στη συνέχεια F. Brandolini Kujman, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και G. Mannucci)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Ghidini, M. Mergati και C. Signorini, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1046/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της ATB Norte, SL και της Bricocenter Italia Srl.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 28ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1046/2008-4), καθόσον κάνει δεκτή την προσφυγή που άσκησε η Bricocenter Italia Srl ενώπιον του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τις υπηρεσίες «διαφημίσεως», «διαχειρίσεως εμπορικών υποθέσεων» και «διοικήσεως εμπορικών επιχειρήσεων», τις οποίες αφορά η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3) *Η ATB Norte, SL, η Bricocenter Italia και το ΓΕΕΑ φέρουν έκαστος τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.*

([1]) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (BRICO CENTER Città)

(Υπόθεση T-482/09) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος BRICOCENTER Città — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 232/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ATB Norte, SL (Μπούργκος, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver και G. Marín Raigal, στη συνέχεια F. Brandolini Kujman, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και G. Mannucci)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Ghidini, M. Mergati και C. Signorini, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1047/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της ATB Norte, SL και της Bricocenter Italia Srl.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 28ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1047/2008-4), καθόσον κάνει δεκτή την προσφυγή που άσκησε η Bricocenter Italia Srl ενώπιον του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τις υπηρεσίες «διαφημίσεως», «διαχειρίσεως εμπορικών υποθέσεων» και «διοικήσεως εμπορικών επιχειρήσεων», τις οποίες αφορά η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3) *Η ATB Norte, SL, η Bricocenter Italia και το ΓΕΕΑ φέρουν έκαστος τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.*

([1]) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ATB Norte κατά ΓΕΕΑ — Bricocenter Italia (Affiliato BRICO CENTER)

(Υπόθεση T-483/09) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος Affiliato BRICOCENTER — Προγενέστερα εικονιστικά κοινοτικά σήματα ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro και CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 232/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ATB Norte, SL (Μπούργκος, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. López Ronda, G. Macías Bonilla, H. L. Curtis-Oliver και G. Marín Raigal, στη συνέχεια F. Brandolini Kujman, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και G. Mannucci)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Ghidini, M. Mergati και C. Signorini, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1048/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της ATB Norte, SL και της Bricocenter Italia Srl.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 28ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1048/2008-4), καθόσον κάνει δεκτή την προσφυγή που άσκησε η Bricocenter Italia Srl ενώπιον του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τις υπηρεσίες «διαφημίσεως», «διαχειρίσεως εμπορικών υποθέσεων» και «διοικήσεως εμπορικών επιχειρήσεων», τις οποίες αφορά η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3) *Η ATB Norte, SL, η Bricocenter Italia και το ΓΕΕΑ φέρουν έκαστος τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.*

([1]) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιουνίου 2011 — ReValue Immobilienberatung κατά ΓΕΕΑ (ReValue)

(Υπόθεση T-487/09) [1]

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος ReValue — Μερικώς απαράδεκτο της καταχωρίσεως — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]

(2011/C 232/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ReValue Immobilienberatung GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Fischoeder και M. Schork, στη συνέχεια S. Fischoeder, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Hanne)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Οκτωβρίου 2009 (υπόθεση R 531/2009-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος ReValue ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την ReValue Immobilienberatung GmbH στα δικαστικά έξοδα.*

---

[1] ΕΕ C 37 της 13.2.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιουνίου 2011 — Eurallumina κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-207/07 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κρίνεται ασύμβατη προς την κοινή αγορά και διατάσσεται η ανάκτησή της — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Δεν υπάρχει επείγον)

(2011/C 232/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Eurallumina SpA (Portoscuso, Ιταλία) (εκπρόσωποι: L. Martin Alegi και R. Denton, solicitors)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Khan και D. Grespan)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής της εκτελέσεως της αποφάσεως 2007/375/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2007, σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνας στην Gardanne, στην περιοχή Shannon και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία [C 78/2001 (πρώην NN 22/01), C 79/2001 (πρώην NN 23/01), C 80/2001 (πρώην NN 26/01)] (ΕΕ L 147, σ. 29), καθό μέρος αφορά την αιτούσα.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.*

2) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2011 — Ax κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-259/10) [1]

(Προσφυγή ακυρώσεως — Χρηματοδοτική ενίσχυση της Ένωσης σε κράτος μέλος που αντιμετωπίζει σοβαρή οικονομική ή δημοσιονομική διαταραχή — Κανονισμός που θεσπίζει τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία χορηγήσεως της χρηματοδοτικής ενισχύσεως της Ένωσης — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πράξη μη αφορώσα άμεσα τον προσφεύγοντα Απαράδεκτο)

(2011/C 232/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Thomas Ax (Neckargemünd, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Baumann, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: T. Middleton, M. Bauer και A. De Gregorio Merino)

Παρεμβαίνουσες προς στήριξη των αιτημάτων του καθού-εναγομένου: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders, J.-P. Keppenne, H. Krämer)· και Δημοκρατία της Λετονίας (εκπρόσωποι: M. Borkoveca και A. Nikolajeva)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 407/2010 του Συμβουλίου, 11ης Μαΐου 2010, περί δημιουργίας ενός Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Χρηματοπιστωτικής Σταθεροποίησης (ΕΕ L 118, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Ο Thomas Ax θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

3) *Η Δημοκρατία της Λετονίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.*

---

[1] ΕΕ C 234 της 28.8.2010.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Μαρτίου 2011 ο Guido Strack κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Ιανουαρίου 2011 στην υπόθεση F-132/07, Strack κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-199/11 P)

(2011/C 232/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Guido Strack (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναιρέσει καθ' ολοκληρίαν την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2011 στην υπόθεση F-132/07 και να αποφανθεί επί της υποθέσεως σύμφωνα με τα αιτήματα του νυν αναιρεσείοντος·

— να αναιρέσει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση F-132/07 κατά το μέρος που με τη διάταξη αυτή απορρίφθηκε το αίτημα του νυν αναιρεσείοντος για έκδοση ερήμην αποφάσεως·

— να εξαφανίσει τις αποφάσεις του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις οποίες η ανατεθείσα αρχικώς στο πρώτο τμήμα εκδίκαση της υποθέσεως F-132/07 ανατέθηκε τελικώς στο δεύτερο τμήμα·

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 2007 καθώς και τις συμπληρωματικές σιωπηρές αποφάσεις της 9ης Αυγούστου 2007 και της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 και την απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2007, καθόσον με τις αποφάσεις αυτές απορρίπτονται οι αιτήσεις που υπέβαλε ο νυν αναιρεσείων στις 9 Απριλίου 2007, στις 11 Μαΐου 2007 και στις 11 Οκτωβρίου 2007 προκειμένου να του επιτραπεί, αφενός, η δημοσίευση ορισμένων εγγράφων (σύμφωνα με οποιαδήποτε εφαρμοστέα νομική διάταξη, και ειδικότερα με τα άρθρα 17, 17α, 19 και 24 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης και τις ενδεχομένως εφαρμοστέες διατάξεις για την προστασία των δικαιωμάτων του δημιουργού και την προστασία των δεδομένων) και, αφετέρου, η υποβολή μήνυσης κατά (πρώην) Επιτρόπων και υπαλλήλων της Επιτροπής·

— να υποχρεώσει τη νυν αντίδικο κατ' αναίρεση να του καταβάλει ποσό τουλάχιστον 10 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για τη βλάβη της υγείας του και την ηθική βλάβη που υπέστη λόγω των προσβαλλόμενων αποφάσεων·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·

— πέραν των ανωτέρω, ο νυν αναιρεσείων, επικαλούμενος την πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ζητεί την επιδίκαση χρηματικής αποζημίωσεως λόγω υπέρμετρης διάρκειας της διαδικασίας, ύψους τουλάχιστον 2 000 ευρώ, το ακριβές ποσό της οποίας θα οριστεί κατά εύλογη κρίση από το Γενικό Δικαστήριο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει είκοσι λόγους.

— Με τους λόγους αυτούς, προβάλλει μεταξύ άλλων: αναρμοδιότητα του δικάζοντος σχηματισμού ο οποίος εξέδωσε τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, παράνομη απόρριψη του αιτήματος για έκδοση ερήμην αποφάσεως, παράνομη παράταση των προθεσμιών υπέρ της Επιτροπής, παράλειψη εκδόσεως αποφάσεως περί συνενώσεως της υποθέσεως με άλλες υποθέσεις μεταξύ των αυτών διαδίκων, παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών στην προκαταρκτική έκθεση ακροατηρίου και στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, μεροληψία του εισηγητή δικαστή, παράβαση των κανόνων περί του γλωσσικού καθεστώτος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης και δυσμενή διάκριση εις βάρος του νυν αναιρεσείοντος λόγω της γλώσσας του, και παράλειψη μεταφράσεως των διαδικαστικών εγγράφων.

— Εκτός αυτών, ο νυν αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή του λαμβανομένων ιδίως υπόψη των άρθρων 17, 17α, 19, 25 και 90 επ. του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης, των άρθρων 6, 10 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και των άρθρων 11, 41, 47 και 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 18ης Μαΐου 2011 — Αυστρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-251/11)

(2011/C 232/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: C. Pesendorfer)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 8 Μαρτίου 2011 απόφαση της Επιτροπής K(2011) 1363 τελικό σχετικά με την υπ. αρ. C 24/2009 κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Αυστρία σε επιχειρήσεις με υψηλή κατανάλωση ενέργειας δυνάμει του νόμου περί οικολογικής ηλεκτρικής ενέργειας (Ökostromgesetz)·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως: εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση

Κατά την προσφεύγουσα η μείωση των δαπανών που προβλέφθηκε για τις επιχειρήσεις με υψηλή κατανάλωση ενέργειας δυνάμει του άρθρου 22, στοιχείο c, του αυστριακού νόμου περί οικολογικής ηλεκτρικής ενέργειας (Ökostromgesetz), BGBl. I nº 114/2008 (στο εξής: ÖSG) δεν συνιστά κρατική ενίσχυση, καθότι δεν υφίσταται χρήση «κρατικών πόρων».

2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — ανυπαρξία επιλεξιμότητας

Κατά την προσφεύγουσα το μέτρο δεν είναι ούτε de iure ούτε de facto επιλέξιμο. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι το άρθρο 22, στοιχείο γ', του ÖSG, συνεπάγεται παρέκκλιση από το σύστημα αναφοράς, η εν λόγω παρέκκλιση δικαιολογείται προφανώς από την εσωτερική λογική και δομή του συστήματος προωθήσεως της οικολογικής ηλεκτρικής ενέργειας.

3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως: εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Κατάχρηση εξουσίας

Ακόμη, όμως, και αν κριθεί ότι το προβλεπόμενο μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση, η προσφεύγουσα φρονεί ότι αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των κοινοτικών οδηγιών περί κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος: εν πάση περιπτώσει πρέπει να γίνει παραλληλισμός μεταξύ της κοινοποιηθείσας αντισταθμιστικής πληρωμής του άρθρου 22, στοιχείο c', του ÖSG και των διατάξεων για τον έλεγχο των φοροαπαλλαγών στον τομέα της ενέργειας που διέπονται από το κοινοτικό δίκαιο κατά το Κεφάλαιο 4 των κατευθυντήριων γραμμών· συνεπώς, το καθεστώς των αντισταθμιστικών πληρωμών θα έπρεπε να είχε επιτραπεί βάσει του εν λόγω παραλληλισμού. Πέραν της κατ' αναλογίαν εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών παραλληλισμός μπορεί επίσης να γίνει και με το άρθρο 25 του γενικού κανονισμού εξαιρέσεως ανά κατηγορία.

4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: διαφορετική αντιμετώπιση πανομοιότυπων από απόψεως ανταγωνισμού καταστάσεων εκ μέρους της Επιτροπής

Κατά την προσφεύγουσα τίθεται το ζήτημα για ποιον λόγο αντιμετωπίζονται κατά προδήλως διαφορετικό τρόπο παρεμφερείς από απόψεως ανταγωνισμού καταστάσεις — εν προκειμένω αναφέρεται στις ομοιότητες του ÖSG με τον γερμανικό νόμο περί ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, και συγκεκριμένα όσον αφορά τις οικονομικές συνέπειες και τις συνέπειες επί του ανταγωνισμού. Τούτο είναι προφανώς αντίθετο προς τη γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Μαΐου 2011 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση F-268/11, Strack κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-268/11 P)

(2011/C 232/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Guido Strack (Κολωνία, Γερμανία)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την από 15 Μαρτίου 2011 απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-268/11, Strack κατά Επιτροπής·

— να καταδικαστούν αμφότεροι οι διάδικοι στα δικαστικά τους έξοδα κατά την πρωτόδικη και την αναιρετική διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως.

1) Πρώτος λόγος αναιρέσεως: παράβαση του δικαίου της Ένωσης κατά την ερμηνεία του άρθρου 4, του παραρτήματος V του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ)

Πρώτον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ερμήνευσε το άρθρο 4, του Παραρτήματος V του ΚΥΚ κατά τρόπο αντίθετο προς το δίκαιο της Ένωσης και την πάγια νομολογία, καθόσον έκρινε ότι δεν προβλέπει τη μεταφορά ημερών άδειας σε περίπτωση μακρόχρονης απουσίας λόγω ασθένειας.

2) Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: παραβίαση του δικαίου της Ένωσης λόγω εσφαλμένου καθορισμού του πεδίου εφαρμογής και των εννόμων αποτελεσμάτων του άρθρου 1ε, παράγραφος 2, του κανονισμού

Δεύτερον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως ερμήνευσε κατά τρόπο αντίθετο προς το δίκαιο της Ένωσης και το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1ε, παράγραφος 2, του Κανονισμού και χωρίς να αιτιολογήσει επαρκώς την εν λόγω ερμηνεία, κρίνοντας ότι επιβάλλει στα θεσμικά όργανα τη γενική υποχρέωση να διασφαλίζουν προς όφελός των υπαλλήλων τους, όσον αφορά όλες τις σχετικές με την προστασία της υγείας συνθήκες εργασίας, την πλήρωση των ελάχιστων προδιαγραφών των οδηγιών που εκδόθηκαν δυνάμει του άρθρου 153 ΣΛΕΕ. Το άρθρο 1ε, παράγραφος 2, που εισήχθη στο πλαίσιο της τροποποιήσεως του ΚΥΚ το 2004, απέβλεπε αποκλειστικώς στην πλήρωση του κενού του κανονισμού όσον αφορά την προστασία της υγείας και την ασφάλεια των υπαλλήλων στην έδρα των θεσμικών οργάνων (για παράδειγμα πυρασφάλεια, επικίνδυνες ουσίες, εξαερισμός, εργονομία κ.λπ.). Ο ΚΥΚ καθιστά επομένως ήδη δυνατή την εφαρμογή των ελάχιστων προδιαγραφών των οδηγιών ή των εθνικών μέτρων μεταφοράς τους. Η διάταξη μπορεί, αλλά δεν πρέπει να εφαρμόζεται στις συνθήκες εργασίας που διέπει κατ' αποκλειστικότητα ο ΚΥΚ, όσον αφορά τη μεταφορά αδείας και τη χρηματική αποζημίωση για μη ληφθείσα ετήσια άδεια. Η εν λόγω κρίση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης είναι αντίθετη όχι μόνον προς τις επίμαχες διατάξεις του ΚΥΚ και τη νομολογία του Δικαστηρίου αλλά και την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

3) Τρίτος λόγος αναιρέσεως: διαδικαστική πλημμέλεια

Τρίτον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παρέβη διατάξεις διαδικαστικού χαρακτήρα, ελέγχοντας αυτεπαγγέλτως, ως πρώτο λόγο αναιρέσεως, κατά πόσον υφίσταται παράβαση του άρθρου 1ε, παράγραφος 2, του ΚΥΚ και καθιστώντας de facto άνευ ισχύος διάταξη του ΚΥΚ, χωρίς να προταθεί ένσταση παρανομίας και να παρασχεθεί η δυνατότητα στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να παρέμβουν στη δίκη.

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Μαΐου 2011 ο VE (*) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 15 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση F-28/10, VE (*) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-274/11 P)

(2011/C 232/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: VE (*) (εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναιρέσει στο σύνολό της την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η οποία εκδόθηκε στις 15 Μαρτίου 2011 από το δεύτερο τμήμα του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κοινοποιήθηκε με συστημένη επιστολή της 15ης Μαρτίου 2011, και με την οποία απορρίφθηκε η από 7 Μαΐου 2010 προσφυγή του·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων για τη διεξαγωγή της δίκης εξόδων, και ιδίως των εξόδων για τον διορισμό αντικλήτου, των εξόδων μετακινήσεως και διαμονής, καθώς και της αμοιβής δικηγόρου, κατ' εφαρμογή του άρθρου 91, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 4 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, καθώς και από αλλοίωση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης. Ο αναιρεσείων προσάπτει στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, αφενός, ότι δεν έλαβε υπόψη του τα έγγραφα υπ' αριθ. 22, 23, 24 και 25 του φακέλου του, κρίνοντας, με τη σκέψη 31 της αποφάσεώς του, ότι η παρουσία του στη Γαλλία μεταξύ 1999 και 2000 δεν μπορούσε να εξομοιωθεί προς βούληση του νυν αναιρεσείοντος να μεταφέρει το κέντρο των συμφερόντων του στη χώρα καταγωγής του και, αφετέρου, ότι προέβη σε ανακόλουθη εκτίμηση της έννοιας της συνήθους διαμονής στις σκέψεις 29, 31 και 33 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από αλλοίωση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης και έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποδίδει την καθυστερημένη παύση της καταβολής του επιδόματος αποδημίας «σε παρεξήγηση όσον αφορά τον τόπο στον οποίο ο προσφεύγων είχε λάβει το απολυτήριο μέσης εκπαιδεύσεως». Ο αναιρεσείων προσάπτει στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ότι δεν έλαβε υπόψη το έγγραφο υπ' αριθ. 15 του φακέλου του, ότι δεν απάντησε στο σημείο 31 της προσφυγής του και ότι προέβη, συνεπώς, σε προδήλως ανακριβείς διαπιστώσεις.

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Προσφυγή της 27ης Μαΐου 2011 — TF1 κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-275/11)

(2011/C 232/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.-P. Hordies και C. Smits, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή της παραδεκτή και βάσιμη·

— ως μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 64, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να διατάξει την προσκόμιση των εγγράφων επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή για να συναγάγει ότι η κρατική χρηματοδότηση ήταν σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας και διαφανής, ήτοι: τις εκθέσεις σχετικά με την εκτέλεση των άρθρων 2 και 3 του διατάγματος που αφορά τις χρήσεις 2007 και 2008 και το σχέδιο εκθέσεως που προβλέπει το άρθρο 2 για το έτος 2009, καθώς και το εμπιστευτικό κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως 2011/140/ΕΕ της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 2010, κηρύσσουσας σύμφωνη προς την κοινή αγορά την κρατική ενίσχυση με τη μορφή ετήσιας επιδοτήσεως του προϋπολογισμού την οποία οι γαλλικές αρχές προτίθενται να χορηγήσουν στη France Télévisions.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία της σχέσεως μεταξύ των νέων φόρων που προβλέπει η μεταρρύθμιση της δημόσιας ραδιοτηλεοράσεως και της χρηματοδοτήσεως της France Télévisions. Η προσφεύγουσα επικαλείται ενδείξεις που παρέχουν τη δυνατότητα να συναχθεί η ύπαρξη δεσμευτικής σχέσεως μεταξύ, αφενός, του φόρου επί των διαφημιστικών μηνυμάτων και του φόρου επί των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και, αφετέρου, των επιδοτήσεων υπέρ του προϋπολογισμού της France Télévisions, τόσο από νομικής πλευράς, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των εφαρμοστέων εθνικών διατάξεων, όσο και από οικονομικής πλευράς, λαμβανομένου υπόψη του μηχανισμού με τον οποίο προσδιορίστηκαν το ποσό της ενισχύσεως, ο συντελεστής του φόρου και η ουσιαστική χρησιμοποίησή του.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από τον κίνδυνο χορηγήσεως επιδοτήσεως υπέρ το δέον, λόγω του μηχανισμού χρηματοδοτήσεως της France Télévisions. Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή, αφενός, ότι, επειδή η ίδια δεν έχει πρόσβαση σε διάφορα διοικητικά έγγραφα, δεν είναι σε θέση να ασκήσει λυσιτελώς το δικαίωμά της να προσφύγει στη δικαιοσύνη και, αφετέρου, ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ παραλείποντας να λάβει υπόψη την προϋπόθεση οικονομικής αποτελεσματικότητας κατά την παροχή δημόσιας υπηρεσίας, στο πλαίσιο της εκ μέρους της αναλύσεως της νομιμότητας του επίμαχου μέτρου.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι άλλοι κανόνες της ΣΛΕΕ και του παραγώγου δικαίου. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται πρώτον, ότι ο φόρος επί των ηλεκτρονικών επικοινωνιών είναι αντίθετος προς το άρθρο 110 ΣΛΕΕ, δεύτερον, ότι οι επίμαχοι φόροι συνιστούν περιορισμό στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και στην ελευθερία εγκαταστάσεως, καθόσον η σώρευση ειδικών φόρων στους τομείς της ραδιοτηλεοράσεως και των τηλεπικοινωνιών περιορίζει κατά πολύ τη δυνατότητα των επιχειρηματιών του τομέα της ραδιοτηλεοράσεως και των τηλεπικοινωνιών να ασκούν τις οικονομικές τους δραστηριότητες στη Γαλλία και, τρίτον, ότι το επίμαχο μέτρο είναι αντίθετο προς την οδηγία 2002/20 της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, καθόσον επιβάλλει φόρο σε βάρος των επιχειρηματιών του τομέα των τηλεπικοινωνιών που δεν τηρούν τους όρους που προβλέπει η οδηγία.

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2011 — Carlotti κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-276/11)

(2011/C 232/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marie-Arlette Carlotti (Μασαλλία, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί ως ακολούθως:

— η απόφαση του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 1ης Απριλίου 2009, για την τροποποίηση του καθεστώτος εθελουσίας συμπληρωματικής συντάξεως των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, είναι παράνομη·

— ακυρώνει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως της 28ης Μαρτίου 2011, με την οποία το Κοινοβούλιο αρνήθηκε να χορηγήσει στην προσφεύγουσα την επικουρική της σύνταξη στην ηλικία των 60 ετών (από τον Φεβρουάριο του 2012), η οποία ελήφθη βάσει της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 1ης Απριλίου 2009, για την τροποποίηση του καθεστώτος παροχής εθελουσίας συμπληρωματικής συντάξεως των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους που αντλούνται:

— από προσβολή κεκτημένων δικαιωμάτων που έχει δυνάμει νομικών πράξεων και από παραβίαση της αρχής της ασφαλείας δικαίου·

— από παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας, καθόσον η απόφαση της 1ης Απριλίου 2009 και η προσβαλλόμενη απόφαση αυξάνουν κατά τρία έτη την ηλικία από την οποία κτάται δικαίωμα συντάξεως, χωρίς μάλιστα πρόβλεψη κάποιου μεταβατικού μέτρου·

— από παράβαση του άρθρου 29 της ρυθμίσεως σχετικά με τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των ευρωβουλευτών, που προβλέπει ότι οι κοσμήτορες και ο γενικός γραμματέας φροντίζουν για την ερμηνεία και την αυστηρή εφαρμογή της ρυθμίσεως αυτής·

— από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως από το οποίο πάσχει η απόφαση του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 1ης Απριλίου 2009, που τροποποίησε τη ρύθμιση η οποία αποτελεί τη βάση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον στηρίζεται σε αβάσιμη εκτίμηση της οικονομικής καταστάσεως του συνταξιοδοτικού ταμείου·

— από προσβολή της αρχής της καλής πίστεως κατά την εκτέλεση των συμβάσεων και της ακυρότητας των καθαρά εξουσιαστικών όρων.

Προσφυγή-αγωγή της 30ής Μαΐου 2011 — T&L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-279/11)

(2011/C 232/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: T&L Sugars Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) και Sidul Açúcares Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι D. Waelbroeck και D. Slater)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών-εναγουσών

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες (στο εξής: προσφεύγουσες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να δεχτεί τυπικά και ουσιαστικά την παρούσα προσφυγή ακύρωσης του κανονισμού (ΕΕ) 222/2011, του κανονισμού (ΕΕ) 293/2011, του κανονισμού (ΕΕ) 302/2001 και του κανονισμού (ΕΕ) 393/2011, η οποία στηρίζεται στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, και/ή τον λόγο έλλειψης νομιμότητας κατά το άρθρο 277 ΣΛΕΕ,

— να ακυρώσει τον κανονισμό 222/2011 της Επιτροπής, της 3ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση έκτακτων μέτρων όσον αφορά τη διάθεση ζάχαρης και ισογλυκόζης εκτός ποσόστωσης στην αγορά της Ένωσης με μειωμένη εισφορά επί του πλεονάσματος κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας 2010/2011,

— να ακυρώσει τον κανονισμό 293/2011 της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2011, για καθορισμό του συντελεστή κατανομής, την απόρριψη περαιτέρω αιτήσεων και τον τερματισμό της περιόδου υποβολής αιτήσεων για διαθέσιμες ποσότητες ζάχαρης εκτός ποσόστωσης που προβλέπεται να πωληθούν στην αγορά της Ένωσης με μειωμένη εισφορά επί του πλεονάσματος,

— να ακυρώσει τον κανονισμό 302/2001 της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2011, σχετικά με το άνοιγμα έκτακτης δασμολογικής ποσόστωσης εισαγωγής για ορισμένες ποσότητες ζάχαρης για την περίοδο εμπορίας 2010/2011,

— να ακυρώσει τον κανονισμό 393/2011 της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό συντελεστή κατανομής για την έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής που ζητήθηκαν από την 1η έως τις 7 Απριλίου 2011 για προϊόντα του τομέα της ζάχαρης στο πλαίσιο ορισμένων δασμολογικών ποσοστώσεων και την αναστολή της υποβολής αιτήσεων για τα πιστοποιητικά αυτά,

— επικουρικά, να δεχτεί τυπικά και ουσιαστικά τον λόγο έλλειψης νομιμότητας των άρθρων 186, στοιχείο α', και 187 του κανονισμού 1234/2007 και να αναγνωρίσει τον παράνομο χαρακτήρα των εν λόγω διατάξεων και να ακυρώσει τους προσβαλλόμενους κανονισμούς, οι οποίοι στηρίζονται άμεσα ή έμμεσα στις διατάξεις αυτές,

— να υποχρεώσει την εκπροσωπούμενη από την Επιτροπή Ευρωπαϊκή Ένωση να αποζημιώσει τις προσφεύγουσες για οποιαδήποτε ζημία τους προκάλεσε η μη εκπλήρωση από την Επιτροπή των νομικών υποχρεώσεών της και να καθορίσει το ύψος της αποζημίωσης αυτής για τη ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγουσες μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 2009 και 31ης Μαρτίου 2011 σε 35 485 746 ευρώ και να προσδιορίσει επίσης τη ζημία που εξακολουθούν να υφίστανται οι προσφεύγουσες μετά την ημερομηνία αυτή ή οποιοδήποτε άλλο ποσό για τη ζημία που έχουν υποστεί ή πρόκειται να υποστούν οι προσφεύγουσες και την οποία οι προσφεύγουσες θα αποδείξουν κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας, με σκοπό ιδιαίτερα να ληφθεί υπόψη οποιαδήποτε μελλοντική ζημία,

— να επιδικάσει τόκους επί του πληρωτέου ποσού από την ημερομηνία της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου μέχρι την πραγματική καταβολή, βάσει του επιτοκίου που θα έχει καθορίσει κατά την ημερομηνία αυτή η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης, προσαυξημένου κατά δύο εκατοστιαίες μονάδες, ή βάσει οποιουδήποτε άλλου επιτοκίου κριθεί εύλογο από το Γενικό Δικαστήριο,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους εξής λόγους και ισχυρισμούς.

1) Ο πρώτος λόγος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι συντρέχει παράβαση του κανονισμού 1234/2007 [1] και ότι δεν υπάρχει η προσήκουσα νομική βάση. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός 222/2001 αυξάνει στην πράξη, κατά παράβαση του κανονισμού 1234/2007, τις ποσοστώσεις παραγωγής των εγχώριων παραγωγών. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν έχει τέτοια εξουσία, αφού της έχει δοθεί ρητά η εντολή να μειώσει τις ποσοστώσεις παραγωγής. Ο κανονισμός 222/2011 όμως, για να επιτύχει ένα ισοδύναμο αποτέλεσμα, καθορίζει παράνομα την εισφορά επί του πλεονάσματος για την εκτός ποσόστωσης ζάχαρη σε μηδέν ευρώ, παρά τη νομική υποχρέωση της Επιτροπής να επιβάλει εισφορά επί του πλεονάσματος που να έχει αποτρεπτικά αποτελέσματα. Επιπλέον, τόσο ο κανονισμός 222/2011, όσο και ο κανονισμός 302/2011, επιδιώκοντας τη διόρθωση των διαταραχών στην αγορά, δεν έλαβαν υπόψη τη νόμιμη προτεραιότητα που πρέπει να παρέχεται, κατά τον κανονισμό 1234/2007, στα μέτρα εισαγωγών και στα εργοστάσια ραφιναρίσματος αποκλειστικής παραγωγής.

2) Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι συντρέχει παραβίαση της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι, παρά το γεγονός ότι η χημική σύνθεση της ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο και της ζάχαρης από ζαχαρότευτλα είναι η ίδια, οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί ευνοούν τους εγχώριους παραγωγούς σε βάρος των εργοστασίων ραφιναρίσματος που εισάγουν τη ζάχαρη.

3) Ο τρίτος λόγος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι συντρέχει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Ο σκοπός των προσβαλλόμενων κανονισμών είναι η αντιμετώπιση της έλλειψης που παρατηρείται στην αγορά ζάχαρης της Ένωσης λόγω των μειωμένων ποσοτήτων εισαγόμενης ακατέργαστης ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο. Οι κανονισμοί αυτοί όμως, αντί να επιλύσουν το πρόβλημα με τη χορήγηση αδειών για την πραγματοποίηση των αναγκαίων εισαγωγών ακατέργαστης ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο, αύξησαν τις δυνατότητες παραγωγής εγχώριας ζάχαρης. Κατά συνέπεια, οι κανονισμοί αυτοί είναι προδήλως απρόσφοροι και δυσανάλογοι.

4) Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι συντρέχει παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή παρέσχε επανειλημμένα διαβεβαιώσεις για το ότι δεν θα αύξανε την ποσόστωση παραγωγής και θα διατηρούσε την ισορροπία μεταξύ των ενδιαφερόμενων. Με τους προσβαλλόμενους κανονισμούς όμως επιδιώκεται σαφώς να ευνοηθεί η εγχώρια παραγωγή σε βάρος των εργοστασίων ραφιναρίσματος που εισάγουν τη ζάχαρη.

5) Ο πέμπτος λόγος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι συντρέχει παραβίαση των αρχών της επιμέλειας, της πρόνοιας και της χρηστής διοίκησης. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή αρχικά, παρά τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις για διαταραχές της αγοράς, παρέμεινε αδρανής, ενώ στη συνέχεια έλαβε προδήλως ακατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση των διαταραχών αυτών, οπότε διατάραξε την ισορροπία που είχε δημιουργήσει το Συμβούλιο μεταξύ των διαφόρων επιχειρηματιών.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν τους παραπάνω λόγους ακύρωσης κατά επίσης των κανονισμών 222/2011 και 302/2011 ως λόγο έλλειψης νομιμότητας κατά το άρθρο 277 ΣΛΕΕ. Επικουρικά, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τον λόγο έλλειψης νομιμότητας, κατά το άρθρο 277 ΣΛΕΕ, κατά επίσης των άρθρων 186, στοιχείο α', και 187 του κανονισμού 1234/2007, στα οποία στηρίζονται οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί.

[1] Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ L 299, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2011 — Metropolis Immobiliarias y Restauraciones κατά ΓΕΕΑ — MIP Metro (METROINVEST)

(Υπόθεση T-284/11)

(2011/C 232/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Metropolis Immobiliarias y Restauraciones, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Carbonell Callicó, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να μεταρρυθμίσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 17ης Μαρτίου 2011, στην υπόθεση R 954/2010-1, δεχόμενο την αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος «METROINVEST»·

— επικουρικώς, και μόνο σε περίπτωση απορρίψεως του ανωτέρω αιτήματος, να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 17ης Μαρτίου 2011, στην υπόθεση R 954/2010-1·

— να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «METROINVEST», για υπηρεσίες της κλάσεως 36 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 7112113.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο στη Γερμανία υπ' αριθ. 30348717 εικονιστικό σήμα «METRO», σε μπλε και κίτρινο χρώμα, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1 έως 45· η υπ' αριθ. 779116 αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος «METRO», σε κίτρινο χρώμα, για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1 έως 42.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε δεκτή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 6 και 14 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, περί του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθώς και της γενικής αρχής του κοινοτικού δικαίου περί ίσης μεταχειρίσεως. Παράβαση από το τμήμα προσφυγών του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, για τον λόγο ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαραβαλλομένων σημάτων.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουνίου 2011 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 16 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση F-21/10, Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-286/11 P)

(2011/C 232/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει στο σύνολό της και άνευ εξαιρέσεων την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, και επιπλέον,

ως κύριο αίτημα:

— να κάνει δεκτά όλα τα πρωτοδίκως υποβληθέντα αιτήματα·

— να καταδικάσει την αναιρεσιβαλλομένη στην καταβολή προς τον αναιρεσείοντα των εξόδων στα οποία είχε αυτός υποβληθεί πρωτοδίκως,

ή, επικουρικώς:

— να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης προκειμένου τούτο, υπό διαφορετική σύνθεση, να αποφανθεί εκ νέου επί της ουσίας όλων των αιτημάτων περί των οποίων γίνεται λόγος στα προηγούμενα σημεία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως ο αναιρεσείων προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παντελή έλλειψη αιτιολογίας της «αξιώσεως αποζημιώσεως».

   — Επικαλείται συναφώς ανεπάρκεια οδηγιών και παραμόρφωση πραγματικών περιστατικών και απόκλιση από αυτά, καθώς και εσφαλμένη και μη δικαιολογημένη ερμηνεία και εφαρμογή των κανόνων δικαίου σχετικά με τη στοιχειοθέτηση της ευθύνης εξ αδικοπραξίας των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που υπέχουν τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα δικαιοδοτικά της όργανα, και την έννοια της παράτυπης συμπεριφοράς θεσμικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από έλλειψη νομιμότητας της πρωτόδικης κρίσεως «επί των δικαστικών εξόδων».

   — Ειδικότερα, υποστηρίζει συναφώς ότι η καταδίκη του ενός διαδίκου στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, κατά το άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας αυτού, πρέπει να στηρίζεται σε πραγματικά περιστατικά απευθείας συνδεόμενα με την εξεταζόμενη υπόθεση, και όχι σε φερόμενες συμπεριφορές του διαδίκου σε έτερες υποθέσεις.

Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2011 — Portovesme κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-291/11)

(2011/C 232/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Portovesme Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Ciulli, G. Dore, M. Liberati και A. Vinci, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— κατά την έννοια του άρθρου 267 της ΣΛΕΕ, να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις αριθ. C 38/B/2004 (πρώην NN 58/2004) και C 13/2006 (πρώην N587/2005) τις οποίες έθεσε σε εφαρμογή η Ιταλία, μεταξύ άλλων, υπέρ της προσφεύγουσας και ως εκ τούτου να κηρύξει την εν λόγω απόφαση άκυρη, εν όλω ή εν μέρει, στο μέτρο που θα κριθεί εύλογο·

— επικουρικώς και μόνο σε περίπτωση μη αποδοχής του αιτήματος που μνημονεύεται στο σημείο 1), να αναγνωρισθεί ο παράνομος χαρακτήρας της αποφάσεως στο μέτρο που διατάσσει την επιστροφή των ενισχύσεων, καθόσον είναι αντίθετη προς τη γενική αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, με την επιφύλαξη του δικαιώματος ασκήσεως αυτοτελούς αγωγής αποζημιώσεως.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει 11 λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και από παράβαση των άρθρων 4, 7, 10 και 14, του κανονισμού 659/1999 ([1]).

   — Επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου: η απόφαση εκδόθηκε σχεδόν έξι έτη και έξι μήνες μετά την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από εσφαλμένη και/ή ελλιπή ανακατασκευή του οικείου νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου και ως εκ τούτου από αθέτηση της υποχρεώσεως επιμέλειας και αμεροληψίας.

   — Επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου: η απόφαση περί του ασυμβάτου στηρίζεται σε ελλιπή και εσφαλμένη ανακατασκευή των πραγματικών και νομικών περιστατικών, με αποτέλεσμα την παραβίαση των αρχών της επιμέλειας και της αμεροληψίας συμφώνως προς τις οποίες θα έπρεπε να ενεργεί η Επιτροπή.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από μη δικαιολογημένη άνιση μεταχείριση μεταξύ της Portovesme και της Alcoa Trasformazioni.

   — Επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου: με έτερη απόφαση σχετική με έτερη εταιρία, η Επιτροπή έκρινε νόμιμο το ίδιο καθεστώς, το οποίο πλέον κηρύσσεται ασύμβατο προς την εσωτερική αγορά όσον αφορά την προσφεύγουσα, εισάγοντας ως εκ τούτου αδικαιολογήτως άνιση μεταχείριση μεταξύ των δύο εταιριών.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από ύπαρξη ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

   — Επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου: με το προνομιακό τιμολόγιο το οποίο αναγνωρίσθηκε στην προσφεύγουσα, το Ιταλικό Δημόσιο παρενέβη με σκοπό την εξάλειψη της αδικαιολόγητης μειονεκτικής καταστάσεως, καθώς και την ελάφρυνση του υπερβολικά υψηλού κόστους σχετικά με την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας, λόγω της ανεπαρκούς συνδέσεως του νησιωτικού δικτύου με το εθνικό δίκτυο. Συνεπώς, δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις περί οικονομικού πλεονεκτήματος και επιλεκτικότητας του μέτρου. Επίσης, η παρέμβαση του Cassa Conguaglio ήταν όλως δυνητική, και για τον λόγο αυτό το μέτρο αυτό δεν θα μπορούσε να καταλογισθεί στο Δημόσιο. Τέλος, το ίδιο το μέτρο δεν μπορούσε να επιφέρει επιπτώσεις στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών διότι, ως προς το εμπόριο του ψευδάργυρου, δεν υφίστανται ενδοκοινοτικές εμπορικές συναλλαγές.

5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από τον πεπλανημένο χαρακτήρα των παραδοχών επί των οποίων στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση.

   — Επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου: η απόφαση στηρίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή κατά την οποία η ενίσχυση είχε προκαλέσει ανισορροπία στην αγορά της ενέργειας, ενώ η οικεία αγορά όσον αφορά το εν λόγω καθεστώς είναι η αγορά της παραγωγής βαρέων μετάλλων.

6) Ο έκτος λόγος αντλείται από τον χαρακτηρισμό ως νέα ενίσχυση ή ως υφιστάμενη ενίσχυση.

— Επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου: η επίμαχη ελάφρυνση θα έπρεπε να χαρακτηρισθεί ως υφιστάμενη ενίσχυση, η οποία είχε ήδη κριθεί ως συμβατή με την κοινή αγορά με προηγούμενη απόφαση της Επιτροπής.

7) Ο έβδομος λόγος αντλείται από το συμβατό της ενισχύσεως με την κοινή αγορά

— Επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου: η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι το επίμαχο μέτρο συνέβαλε στη διασφάλιση της διαρκούς αναπτύξεως της απασχολήσεως στον οικείο τομέα.

8) Ο όγδοος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 2, 3, 5, 12 ΣΕΚ και από μη εφαρμογή των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας όσον αφορά τις πράξεις των κοινοτικών οργάνων.

— Επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου: η προσβαλλόμενη απόφαση απέρριψε παρανόμως καθεστώς ενισχύσεων σκοπός του οποίου είναι η εξάλειψη καταστάσεως εισάγουσας σοβαρές διακρίσεις εις βάρος των ιταλικών εταιριών παραγωγής βαρέων μετάλλων έναντι των αντίστοιχων ευρωπαϊκών.

9) Ο ένατος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 174 ΣΛΕΕ, του παραρτήματος Δ και της δηλώσεως αριθ. 30 για τις νησιωτικές περιοχές.

— Επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου: η Επιτροπή δεν εκτίμησε το έλλειμμα στη διάρθρωση και στην αγορά νησιωτικής περιοχής.

10) Ο δέκατος λόγος αντλείται από παράβαση των κανόνων που διέπουν τη διαδικασία (άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχεία α', β', και γ', ΣΛΕΕ) και από εσφαλμένη εφαρμογή των «κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα» 1998, όπως επίσης και από μη εφαρμογή των «κατευθυντήριων γραμμών» 2007-2013.

— Επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου: η Επιτροπή αθέτησε την υποχρέωση για δέουσα επιβεβαίωση του συμβατού της ενισχύσεως.

11) Ο ενδέκατος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

— Επιχειρήματα προς στήριξη του λόγου: η Επιτροπή δεν εκτίμησε ούτε ότι το καθεστώς του οποίου επωφελήθηκε η προσφεύγουσα είχε ήδη κηρυχθεί συμβατό με την κοινή αγορά με προηγούμενη απόφαση ούτε ότι, όσον αφορά το ίδιο καθεστώς, ουδέποτε ανέκυψε αμφιβολία κατά τη διάρκεια της δεκαπενταετίας που μεσολάβησε από την απόφαση αυτή, με αποτέλεσμα τα στοιχεία αυτά να καθίστανται συναφή όσον αφορά τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της προσφεύγουσας.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1)

Προσφυγή-αγωγή της 6ης Ιουνίου 2011 — European Dynamics Luxembourg κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-299/11)

(2011/C 232/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Λουξεμβούργο), Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) και European Dynamics Belgium SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Μ. Δερμιτζάκης, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα των προσφευγουσών-εναγουσών

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες (στο εξής: προσφεύγουσες) ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του ΓΕΕΑ περί επιλογής των προσφευγουσών, οι οποίες υπέβαλαν προσφορά στο πλαίσιο του ανοικτού διαγωνισμού αριθ. ΑΟ/21/10 για την «Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών για διαχείριση έργου και προγράμματος και παροχή τεχνικών συμβουλών στον τομέα της τεχνολογίας των πληροφοριών (ΔΕΤΣ)», ως τρίτου εργολάβου στο πλαίσιο του μηχανισμού προτεραιότητας, απόφαση η οποία γνωστοποιήθηκε στις προσφεύγουσες με έγγραφο της 28ης Μαρτίου 2011, καθώς και να ακυρώσει όλες τις σχετικές αποφάσεις του ΓΕΕΑ, περιλαμβανομένων αυτών που αναθέτουν την εκτέλεση της οικείας συμβάσεως στον πρώτο και στον δεύτερο κατά σειρά προτεραιότητας εργολάβο·

— να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να αποκαταστήσει τη ζημία την οποία υπέστησαν οι προσφεύγουσες λόγω της εν λόγω διαδικασίας διαγωνισμού, η οποία ανέρχεται σε 6 500 000 ευρώ·

— επιπλέον, να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να αποκαταστήσει την αποθετική ζημία την οποία υπέστησαν οι προσφεύγουσες λόγω απώλειας ευκαιρίας και λόγω προσβολής της φήμης και της αξιοπιστίας τους, ανερχόμενη σε 650 000 ευρώ·

— να υποχρεώσει το ΓΕΕΑ να καταβάλει τα δικαστικά και άλλα έξοδα και δαπάνες στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες σε σχέση με την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή, ακόμη και αν αυτή απορριφθεί.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 100, παράγραφος 2, του κανονισμού 1605/2002 (1). Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ειδικότερα παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, λόγω αρνήσεως παροχής επαρκούς δικαιολογήσεως ή εξηγήσεως προς τις προσφεύγουσες, και βάλλουν κατά της μη γνωστοποιήσεως των σχετικών πλεονεκτημάτων των επιλεγέντων διαγωνιζομένων.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των όρων της προκηρύξεως, δεδομένου ότι, κατά την αξιολόγηση, ελήφθησαν υπόψη απαιτήσεις που δεν περιλαμβάνονταν στους όρους της προκηρύξεως.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και από αόριστα και αστήρικτα σχόλια της επιτροπής αξιολογήσεως.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από ενέχουσα δυσμενή διάκριση μεταχείριση των διαγωνιζομένων, μη συμμόρφωση προς τα κριτήρια αποκλεισμού των επιλεγέντων διαγωνιζομένων, παράβαση των άρθρων 93, παράγραφος 1, στοιχείο στ', 94 και 96 του κανονισμού 1605/2002 και των άρθρων 133α και 134 β του κανονισμού 2342/2002 [2], καθώς και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Κατά τις προσφεύγουσες, ο δεύτερος επιλεγείς διαγωνιζόμενος έπρεπε να έχει αποκλεισθεί.

---

[1] Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

[2] Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1).

Προσφυγή της 8ης Ιουνίου 2011 — Italmobiliare SpA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-305/11)

(2011/C 232/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Italmobiliare SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Siragusa, F. Moretti, L. Nascimbene, G. Rizza και M. Piergiovanni, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στις δικαστικές δαπάνες, έξοδα και δικηγορικές αμοιβές.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει 6 λόγους:

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από: εσφαλμένο προσδιορισμό του αποδέκτη της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, καθόσον η εν λόγω απόφαση απευθύνεται στην Italmobiliare, αμιγώς οικονομικού χαρακτήρα εταιρία χαρτοφυλακίου, η οποία εξάλλου δεν είναι η μοναδική μέτοχος, αντί στην Italcementi, η οποία αποτελεί την επιχειρησιακή εταιρία χαρτοφυλακίου του ομίλου. Η Επιτροπή παραβίασε ως εκ τούτου τις αρχές της ακροάσεως και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στο μέτρο που θεώρησε την προσφεύγουσα αποδέκτη της προσβαλλομένης αποφάσεως, παρότι αυτή ουδόλως συμμετείχε στην έρευνα έως τον χρόνο εκείνο. Η προσφεύγουσα επικαλείται, τέλος, παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον η Italmobiliare αποτελεί τη μόνη αμιγώς οικονομικού χαρακτήρα εταιρία χαρτοφυλακίου που ενεπλάκη στη διαδικασία.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 κατά το ότι η Επιτροπή κίνησε διαδικασία έρευνας και εξέδωσε δεσμευτική πράξη χωρίς να έχει τη σχετική εξουσία.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Πρώτον, τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν δεν είναι κατάλληλα για την ικανοποίηση των επιδιωκόμενων σκοπών, καθώς η Επιτροπή επικαλέσθηκε το άρθρο 18 του κανονισμού 1/2003 στο πλαίσιο έρευνας η οποία δεν στηρίζεται σε ειδικές ενδείξεις και έχει αόριστο αντικείμενο, προκειμένου να συλλέξει στοιχεία τα οποία θα έπρεπε να συλλέξει διεξάγοντας τομεακή έρευνα, σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού 1/2003. Περαιτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στάθμισε επαρκώς τις ανάγκες της έρευνας με την προκαλούμενη βλάβη στους οικείους ενδιαφερόμενους, καθόσον η Επιτροπή επέβαλε αδικαιολογήτως στην προσφεύγουσα τη δυσανάλογη και ανορθολογική υποχρέωση για απόκτηση, καταγραφή και υποβολή πληροφοριών.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από αθέτηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή παρέλειψε να περιλάβει στην πράξη τους δικαιολογητικούς λόγους για την επιλογή της να προσφύγει στο ειδικό νομικό μέσο που προβλέπει το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003. Ως εκ τούτου η πράξη πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας ως προς το αντικείμενο και τον σκοπό της αιτήσεως για παροχή πληροφοριών, καθώς και ως προς την αναγκαιότητα των αιτηθεισών πληροφοριών για την τρέχουσα διαδικασία. Η παραβίαση της αρχής της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου, κατά την έννοια του άρθρου 263 TFUE και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.

5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από τον παράνομο χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως λόγω παραβιάσεως της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως. Η ορισθείσα από την Επιτροπή ολιγοήμερη προθεσμία για την υποβολή παρατηρήσεων επί του ερωτηματολογίου που είχε επισυναφθεί στην ανακοίνωση της 4ης Νοεμβρίου ήταν προδήλως ανεπαρκής για την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος να διατυπώσει τη γνώμη της. Επίσης, το περιεχόμενο της ανακοινώσεως της 4ης Νοεμβρίου διαφέρει έως ένα βαθμό από την προσβαλλόμενη απόφαση: η Επιτροπή με τον τρόπο αυτό την εμπόδισε να διατυπώσει τις απόψεις της ως προς διάφορα ζητήματα τα οποία στη συνέχεια ενσωματώθηκαν στην τελική πράξη. Εξάλλου, οι παρατηρήσεις της ως προς πλήθος ζητημάτων αγνοήθηκαν από την Επιτροπή. Επομένως, η κινηθείσα διαδικασία στερείται αντικειμένου, με αποτέλεσμα να παραβιάζονται τα δικαιώματα άμυνας και να τίθεται η προσφεύγουσα σε μειονεκτική διαδικαστική θέση.

6) Ο έκτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, η οποία συνίσταται (i) σε έλλειψη συντονισμού μεταξύ των διαφόρων ερωτηματολογίων που απεστάλησαν διαδοχικώς, τα οποία επαναριθμήθηκαν, επαναδιατυπώθηκαν, προσαρμόσθηκαν μεθοδολογικώς και συμπληρώθηκαν, (ii) σε σημαντική παράταση της περιόδου έρευνας, πέραν των ευλόγων ορίων, καθώς και (iii) στον τρόπο διαχειρίσεως της διαδικασίας εκ μέρους της Επιτροπής.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 12ης Μαΐου 2011 — Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-50/09) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αγωγή αποζημιώσεως — Κανόνας αντιστοιχίας μεταξύ αιτήσεως, διοικητικής ενστάσεως και αγωγής αποζημιώσεως — Αντιφατικός χαρακτήρας της διαδικασίας — Προσκόμιση ενώπιον δικαστηρίου απορρήτου εγγράφου, διαβαθμισθέντος ως «Περιορισμένης χρήσης ΕΕ» — Εξωσυμβατική ευθύνη των οργάνων — Υποκειμενική ευθύνη — Αιτιώδης συνάφεια — Πολλοί γενεσιουργοί λόγοι ζημίας — Πράξη τρίτου — Αντικειμενική ευθύνη — Καθήκον αρωγής — Υποχρέωση του οργάνου να διασφαλίζει την προστασία του προσωπικού του — Δολοφονία υπαλλήλου και της συζύγου του εκ μέρους τρίτου — Απώλεια προοπτικής επιβιώσεως)

(2011/C 232/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγων: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: F. Di Gianni, R. Antoninini και N. Sibona, δικηγόροι)

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Pignataro, B. Eggers και D. Martin)

Αντικείμενο

Αίτηση επιδικάσεως αποζημιώσεως και χρηματικής ικανοποιήσεως για υλική ζημία και ψυχική οδύνη που υπέστη ο ενάγων λόγω δολοφονίας του υιού του, πρώην μονίμου υπαλλήλου.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Τα αποσπάσματα του εγγράφου του 2006 περί των προδιαγραφών και κριτηρίων ασφαλείας, τα οποία κοινοποίησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, θα επιστραφούν αμελλητί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ως εμπιστευτικά με τη μνεία «διαβαθμισθέν περιορισμένης χρήσης ΕΕ».*

3) *Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.*

([1]) ΕΕ C 167 της 18.7.09, σ. 27.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 7ης Ιουνίου 2011 — Larue και Seigneur κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση F-84/09) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Αποδοχές — Γενική αναπροσαρμογή των μισθών — Μη τήρηση της μεθόδου υπολογισμού)

(2011/C 232/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Emmanuel Larue και Olivier Seigneur (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: G. Nuvoli και N. Urban, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως των εκκαθαριστικών σημειωμάτων μισθοδοσίας του Ιανουαρίου 2009.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει τα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας του E. Larue και του O. Seigneur για τον Ιανουάριο 2009.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.*

3) *Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.*

([1]) ΕΕ C 312 της 19.12.2009, σ. 44.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 25ης Μαΐου 2011 — Bombín Bombín κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-22/10) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Άδεια για προσωπικούς λόγους — Ετήσια άδεια — Μεταφορά αδείας — Υπάλληλος που έπαυσε να ασκεί τα καθήκοντά του — Χρηματικό αντιστάθμισμα)

(2011/C 232/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων/Ενάγων: Luis María Bombín Bombín (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: R. Pardo Pedernera, δικηγόρος)

Καθής/Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Martin και J. Baquero Cruz)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να αρνηθεί στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, κατά τη συνταξιοδότηση, χρηματικό αντιστάθμισμα ανώτερο των 12 ημερών αδείας που δεν είχε πάρει

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή του Bombín Bombín.*

2) *Ο Bombín Bombín θα φέρει το σύνολο των εξόδων του.*

([1]) ΕΕ C 148 της 5.6.10, σ. 54.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2011 — De Nicola κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων

(Υπόθεση F-49/10) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων — Ασφάλιση υγείας — Άρνηση κάλυψης ιατρικών εξόδων — Αίτηση διορισμού ανεξάρτητου ιατρού — Εύλογη προθεσμία)

(2011/C 232/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Carlo De Nicola (Strassen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Isola, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (εκπρόσωποι: T. Gilliams και F. Martin, επικουρούμενοι από A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της καθής περί μη επιστροφής στον προσφεύγοντα των εξόδων στα οποία αυτός υποβλήθηκε για θεραπεία λέιζερ.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 221 της 14.8.10, σ. 61.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2011 — AS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-55/10) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Κενή θέση — Απόρριψη υποψηφιότητας — Έννομο συμφέρον — Υπάλληλος με αναπηρία — Αδιαίρετο της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας και της αποφάσεως περί διορισμού — Δεν υφίσταται — Διάκριση μεταξύ υπαλλήλων που ανήκουν στην ίδια ομάδα καθηκόντων και κατόχων του ιδίου βαθμού με διαφορετική σταδιοδρομία — Αντιστοιχία μεταξύ βαθμού και θέσεως)

(2011/C 232/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: AS (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: N. Lhoëst, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως με την οποία δεν ελήφθη υπόψη η υποψηφιότητα της προσφεύγουσας για τη θέση βοηθού βιβλιοθηκάριου και καταβολή εκ μέρους της Επιτροπής αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη η προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2009 με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απέρριψε την υποψηφιότητα της AS.*

2) *Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στην AS το ποσό των 3 000 ευρώ.*

3) *Απορρίπτει τα λοιπά αιτήματα της προσφυγής.*

4) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικών της εξόδων, τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων της AS.*

5) *Η AS φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών της εξόδων.*

([1]) ΕΕ C 246 της 11.9.10, σ. 43.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 7ης Ιουνίου 2011 — Μαντζουράτος κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-64/10) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2009 — Απόφαση περί μη προαγωγής — Παραδεκτό ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας — Συγκριτική εξέταση των προσόντων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2011/C 232/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ανδρέας Μαντζουράτος (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: V. Montebello-Demogeot και K. Zejdová)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AD 13 κατά την περίοδο προαγωγών 2009 καθώς και των αποφάσεων περί προαγωγής στον βαθμό αυτό υπαλλήλων που διαθέτουν λιγότερα μόρια αξιολόγησης από τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Κάθε διάδικος θα φέρει τα έξοδά του.*

([1]) ΕΕ C 274 της 9.10.10, σ. 33.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2011 — AQ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-66/10) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Έκθεση αξιολογήσεως — Περίοδος αξιολογήσεως 2009 — Βαθμός του αξιολογητή ο οποίος είναι κατώτερος από τον βαθμό του κατόχου της θέσεως — Αξιολόγηση της αποδόσεως ως προς μέρος του διαστήματος αναφοράς — Παράλειψη καθορισμού στόχων για τον κάτοχο της θέσεως)

(2011/C 232/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: AQ (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Massaux, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της εκθέσεως αξιολογήσεως για το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 2008, καθόσον κατέταξε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στο επίπεδο επιδόσεως III και του απένειμε δύο μόρια προαγωγής.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την έκθεση αξιολογήσεως του AQ για την περίοδο αξιολογήσεως και προαγωγών 2009 και την απόφαση με την οποία απονέμονται στον AQ δύο μόρια προαγωγής για την ως άνω περίοδο.*

2) *Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στον AQ το ποσό των 2 000 ευρώ.*

3) *Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.*

4) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.*

([1]) ΕΕ C 288 της 23.10.10, σ. 74.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 2011 — Mora Carrasco κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-128/10) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μετάταξη σε άλλο θεσμικό όργανο κατά τη διάρκεια της περιόδου προαγωγών κατά την οποία ο υπάλληλος θα είχε προαχθεί στο όργανο από το οποίο προέρχεται — Αρμόδιο θεσμικό όργανο για να αποφασίζει σχετικά με την προαγωγή του μετατασσόμενου υπαλλήλου)

(2011/C 232/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Aurora Mora Carrasco (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) κ.λπ. (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: O. Caisou-Rousseau και J. F. de Wachter)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων περί μη προαγωγής των προσφευγόντων κατά την περίοδο προαγωγών 2009.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει, εκτός από τα δικά του δικαστικά έξοδα, και τα δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων.*

([1]) ΕΕ C 63 της 26.2.11, σ 35.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 25ης Μαΐου 2011 — Meierhofer κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-74/07 RENV) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Πρόσληψη — Γενικός διαγωνισμός — Αποτυχία υποψηφίου στην προφορική δοκιμασία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Κανόνες οι οποίοι διέπουν τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής)

(2011/C 232/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Stefan Meierhofer (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: H. G. Schiessl)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EPSO AD/26/05 της 10ης Μαΐου 2007 περί μη εγγραφής του προσφεύγοντος στον κατάλογο επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού λόγω ανεπαρκούς βαθμολογίας στην προφορική δοκιμασία.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1) *Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής του M. Meierhofer καθόσον ο ίδιος αμφισβητεί την ανεπαρκή αιτιολογία της αποφάσεως της 19ης Ιουνίου 2007.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή του M. Meierhofer κατά τα λοιπά, ως μερικώς προδήλως αβάσιμη και μερικώς προδήλως απαράδεκτη.*

3) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων κατά την πρώτη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ίδια κατά την πρώτη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατά την παρούσα διαδικασία.*

4) *Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στο ένα τρίτο των δικαστικών του εξόδων κατά την πρώτη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης καθώς και στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο ίδιος κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την παρούσα διαδικασία.*

([1]) ΕΕ C 223 της 22.9.07, σ. 21.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 22ας Ιουνίου 2011 — Lebedef κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-33/10) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση για το έτος 2005 — Έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας — ΓΕΔ του άρθρου 43 του Οργανισμού — Έκθεση καταρτισθείσα κατόπιν της εκδόσεως αποφάσεως στην υπόθεση F-36/07 — Προδήλως απαράδεκτο)

(2011/C 232/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της εκθέσεως εξελίξεως της σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος για την περίοδο από 1.1.2005 έως 31.12.2005, όπως αυτή καταρτίσθηκε κατόπιν της ακυρώσεώς της δυνάμει της αποφάσεως F-36/07 του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.*

2) *Ο G. Lebedef θα φέρει το σύνολο των εξόδων.*

([1]) ΕΕ C 209 της 31.07.10, σ. 53.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 30ής Ιουνίου 2011 — Van Asbroeck κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-88/10) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Απόφαση κατατάξεως σε ενδιάμεσο βαθμό — Αίτηση επανεξετάσεως — Νέο ουσιώδες πραγματικό περιστατικό — Δεν υφίσταται — Προσφυγή προδήλως απαράδεκτη)

(2011/C 232/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Marc Van Asbroeck (Dilbeek, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Blot και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Berscheid και D. Martin, στη συνέχεια J. Currall και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος προκειμένου να μην εφαρμοσθεί εν μέρει η απόφαση της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 2008, σχετικά με την πρόβλεψη αποζημιώσεως υπέρ των υπαλλήλων που μετατάχθηκαν κατά κατηγορία προ της 1ης Μαΐου 2004, να καταταγεί εκ νέου ο προσφεύγων-ενάγων, αναδρομικώς από 1ης Μαΐου 2004, στον βαθμό D*4/8 και να αποκατασταθεί η σταδιοδρομία του σύμφωνα με τις προαγωγές κατά βαθμό, τις ετήσιες προσαρμογές και τις προαγωγές κατά κλιμάκιο των οποίων έτυχε έκτοτε.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.*

2) *Ο M. Van Asbroeck φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.*

([1]) ΕΕ C 317 της 20.11.10, σ. 50.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2011 — Schuerewegen κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-125/10) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Μέτρο απομακρύνσεως από τον χώρο εργασίας — Αφαίρεση της υπηρεσιακής ταυτότητας — Αφαίρεση των δικαιωμάτων προσβάσεως στο δίκτυο υπολογιστών — Προηγούμενη διοικητική ένσταση — Ηλεκτρονική υποβολή — Πραγματική γνώση από τη διοίκηση — Εκπρόθεσμο — Προσφυγή-αγωγή προδήλως απαράδεκτη)

(2011/C 232/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Daniel Schuerewegen (Marienthal, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: P. Nelissen Grade και G. Leblanc, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: O. Caisou-Rousseau και A. Δεσποτοπούλου)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της ΑΔΑ με την οποία διατάχθηκε η απομάκρυνση του προσφεύγοντος-ενάγοντος από τον χώρο εργασίας του και του αφαιρέθηκε το διακριτικό υπηρεσίας καθώς και των πράξεων που εκδόθηκαν μετά την απόφαση αυτή και αίτημα αποζημιώσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.*

2) *Ο D. Schuerewegen φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.*

(1) ΕΕ C 30 της 29.1.11, σ. 68.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 20ής Μαΐου 2011
Florentiny κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-90/10) (1)

(2011/C 232/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως κατόπιν φιλικού διακανονισμού.

(1) ΕΕ C 55 της 19.2.2011, σ. 36.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 25ης Μαΐου 2011
AL κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-93/10) (1)

(2011/C 232/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως κατόπιν φιλικού διακανονισμού.

(1) ΕΕ C 328 της 4.12.2010, σ. 61.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Απριλίου 2011
AR κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-120/10) (1)

(2011/C 232/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(1) ΕΕ C 72 της 5.3.2011, σ. 35.

Τιμή συνδρομής 2011 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η Επίσημη Εφημερίδα στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: http://europa.eu

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL